

ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΕΤΟΣ Ε' — ΔΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ — ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΟΥ.—Τὸ χαρτόσημον καὶ αἱ καταδο-
λιεύσεις αὐτοῦ. Ποῖα μέτρα
πρέπει νὰ ληφθοῦν. (Οἰκο-
νομολογικαὶ Ἔρευναι).

ΜΑΡΙΑΣ Δ. ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΡΗ.—Ἡ αὐτοκτονία ἐν τῷ
Δικαίῳ. (Νομικαὶ Με-
λέται). [Τέλος].

ΦΕΙΔΙΑ ΣΥΛΛΙΜΝΙΩΤΟΥ.—25 Μαρτίου 1922. (Μικρα-
σιατικαὶ Ἀναμνήσεις).

ἸΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ.—Ὁ πίναξ ὄλων τῶν γενομένων προα-
γωγῶν καὶ μεταβολῶν εἰς τὸν ταμια-
κὸν κλάδον.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ — ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΑ

Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗ.—Ὡδὴ στὸ Σούνιο. (Ἑλληνικὸ Τρα-
γοῦδι).

ΝΤΙΝΟΥ ΦΩΤΑΚΗ.—Ἐνα θῦμα. (Ἑλληνικὰ Διηγήματα).
ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΝΤΟ.—Πρωταπριλιάτικα. Νέος Μέγας Ἐθνι-
κὸς Εὐεργέτης. Ἀδικαιολόγητος σπα-
τάλη.

ΔΙΑΦΟΡΑ.—Νέαι ἐκδόσεις, κλπ.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 5

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΓΛΟΥ

Χειρουργο-Οδοντίατρον τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων
Θεραπεύει ἐντὸς ὀλέγων ἡμερῶν ἀσφαλῶς, ῥιζικῶς καὶ ἀνωδύπως
ὅλας τὰς παθήσεις τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων
Σφραγίσαι, Γέφυραι, Ὀδοντοστοιχίαι κλπ. ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικῶς.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

9 π. μ. — 1 1/2 μ. μ. καὶ 3 ἕως 7 1/2 μ. μ. ἐκτὸς Πέμπτης.

Ὁδὸς Ζήνωνος 4α (παρὰ τὴν Ὁμόνοισαν) — ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Λυῶνος

Τέως ASSISTANT τῆς Ἀνωτάτης ἐν Παρισί-
οις Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς

VAL-DE-GRACE

Ὁραὶ Ἐπισκέψεως 11 π. μ. ἕως 1 μ. μ.

Ὁδὸς Πατησίων 49

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΝΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἀθήναις

Δικαστηρίοις.

ὉΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

(Μέγαρον Ἐφεσίου Νο 58).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΥΣΚΙΝΗΣ

ΑΓΟΡΑΙ

ΚΑΙ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΚΤΗΜΑΤΩΝ - ΟΙΚΙΩΝ - ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

79 ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ 79

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΤΕ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΔΩΣΑΤΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ

ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1921

ΙΔΡΥΤΗΣ Γ. ΙΩΑΝΝΙΝΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ὁδὸς Κεχαγιᾶ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικῶν Δρ. 100

Νέον Φάληρον (Ἀθηνῶν) Τηλεφ. Νο 30

Ἐξωτερικῶν ἐν γένει 200

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ 50Ν

1 Ἀπριλίου 1928

ΑΡΙΘ. 5

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΤΟ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ
ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΤΑΔΟΛΙΕΥΣΕΙΣ ΑΥΤΟΥ

ΠΟΙΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΥΠΟ ΔΗΜ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ

Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἶνε ἐν ἑκ τῶν μᾶλλον παρα-
γωγικῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Περί τούτου μαρ-
τυρεῖ καὶ ἡ κατ' ἔτος παρατηρουμένη προϊούσα αὔξησις
τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κατωτέρω
παρατιθεμένου πίνακος.

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Ἡ φορολογία τοῦ χαρτοσήμου ἔχει βλα τὰ προτε-
ρήματα τῆς ἐμμέσου φορολογίας
καὶ δὴ τῶν φόρων καταναλώ-
σεως, ἧτοι ἐλαστικότητι ἀποδό-
σεως, εὐκολίαν εἰσπράξεως κλπ.
ἀλλὰ συνάμα ἔχει καὶ τὰ κυριώ-
τερα μειονεκτήματα αὐτῆς, ἧτοι
τὴν εὐκολίαν τῆς καταστρατηγή-
σεως καὶ τῆς διαφυγῆς ἐκ τοῦ
φόρου.

τῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν κυκλοφοριακῶν μέσων τοῦ
πλούτου.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ πραγματεῖθῶμεν
ἐς προσεχῆς ἄρθρον.

Ἦδη πρόκειται ν' ἀσχοληθῶμεν μετὰ τὸν τρόπον τῆς
μᾶλλον ἀποτελεσματικῆς καταπολεμήσεως τῶν καταστρα-
τηγήσεων τῆς φορολογίας τοῦ χαρτοσήμου τῶν ὀφειλο-
μένων εἰς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐσόδου τούτου,
ἧτοι εἰς τὴν χρῆσιν κινητοῦ ἐνόσημου. Εἶναι δ' αἱ κυριώ-
τεραι καταστρατηγήσεις αἱ ἑξῆς:

- 1) Ἀποκόλλησις καὶ διπλῆ χρῆσις τοῦ
ἅπαξ χρησιμοποιηθέντος χαρτοσήμου.
- 2) Παραποιήσις καὶ κειδηλεία τῶν χαρ-
τοσήμων καὶ ἐνοσήμων.
- 3) Πλαστογραφία γραμματίων ὑπερβάλ-
λοντος τέλους χαρτοσήμου.

Ι. — Ἡ χρῆσις κινητοῦ ἐνόσημου ἐπικολλημένου ἐπὶ
τῶν ἐγγράφων τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τέλη χαρτοσήμου
διευκολύνει τὴν μέγιστην διπλὴν χρῆσιν τοῦ χαρτοσή-
μου. Τούναντιον δὲ ἡ ἐξ ἀρχῆς χρησιμοποίησις φύλλων
σφραγιστοῦ χαρτοῦ διὰ τὴν σύνταξιν ἐγγράφων οὐδαμῶς
ἐννοεῖ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς καταστρατηγήσεως.

Ἐχομεν ἄπειρα παραδείγματα ἀποκολλήσεως καὶ
διπλῆς χρήσεως τοῦ χαρτοσήμου. Τὰ πλέον πρόσφατα
τούτων εἶνε τὰ πρρατηρηθέντα κατὰ τὸν ἑλεγχον τῶν
Συμβολαιογραφείων. Ὁ νομοθέτης εἰδικῶς πρόβλεψε
περὶ τῆς παραβάσεως ταύτης θεσπίσας δρακοντίους πράξ-
ματι ποινὰς διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 1923.
Μόλα ταῦτα ὅμως τὸ κακὸν δὲν ἐθεραπεύθη διὰ τοῦ τρό-
που τούτου. Ἴσως εἰς τοῦτο νὰ συνετέλεσε καὶ τὸ ὑπερ-
μέτρως αὐστηρὸν τῶν ποινῶν. Ὡς ἐκ τούτου διὰ τὴν ῥι-
ζικὴν καταπολέμησιν τῆς καταχρήσεως ταύτης τὸ μόνον
ἀποτελεσματικὸν φάρμακον θὰ ἦτο ἡ γενίκευσις τῆς χρή-

σεως του φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου.

Υφισταμένου όμως του ισχύοντος συστήματος θα ήδύνατο να επέλθη περιστολή του κακοῦ ἐάν καθιερωτο ἡ δι' ἐδικῶν διατρητικῶν σφραγίδων διάτρησις του χαρτοσήμου ἐνεργουμένη ὑποχρεωτικῶς, ἐκ μέρους δλων τῶν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, τῶν συμβολαιογράφων, δικηγόρων, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ἄνων. Ἐταιρειῶν.

Ἐκ παραλλήλου δὲ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐπιβληθοῦν ἐλαφρότεροι ποιναὶ κατὰ τῶν παραβατῶν οὕτως ὥστε νὰ εἶνε δυνατόν αὐταὶ νὰ ἐφραμόζωνται.

* *

II. — Ἄλλ' ἢ κυριωτέρα καταστρατήγησις ἢ λυμαινομένη κυριολεκτικῶς τὸ ἔσοδον τοῦτο, ἢ ὁποία κατήνησε σχεδὸν νόσος ἐνδημική εἶνε ἢ παραποίησης τῶν ἐνσήμων καὶ ἢ κυκλοφορία πλαστῶν τοιούτων.

Ἐἶνε καταπληκτικὴ ἡ ἀνησις τῆς βιομηχανίας ταύτης. Ἐντὸς διετίας ἀνεκαλύφθησαν πλείονες τῆς μιᾶς σπείρας παραχαρακτῶν. Ἄφου κατ' ἀρχὰς παρετόησαν τὰ χαρτόσημα τοῦ τύπου «Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος» ἤρχισαν ἐσχάτως νὰ παραποιοῦν καὶ τὰ χαρτόσημα τοῦ τύπου «Ἑλληνικὴ Δημοκρατία» ἐξ ὧν ἀνεκαλύφθη ὅτι ἔχουν παραχαραχθῆ χαρτόσημα ὠρισμένων κλάσεων. Ποῖται ποσότητες ἀρὰ γε ἐξ αὐτῶν νὰ ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν καὶ ποῖαν μέχρι τοῦδε ζήμιαν ὑπέστη ἐκ τούτων τὸ Δημόσιον, τοῦτο εἶνε ἀδηλον. Πάντως ἔμως θὰ εἶνε αὐταὶ λίαν σοβαραί. Εἶνε γεγονός ὅτι ἡ παρατηρηθεῖσα κατ' ἐπανάληψιν παραποίησης τῶν χαρτοσήμων ὀφείλεται εἰς τὸν τρόπον τῆς κακοτέχνου κατασκευῆς αὐτῶν.

Ἡ κακότεχνος κατασκευὴ τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν ἐνσήμων προέρχεται ἐκ τοῦ λόγου ὅτι κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν δὲν προεκρίθη ὁ ἀσφαλέστερος διὰ τῆς φωτολιθογραφίας τρόπος, ἀλλ' ἐξετυπώθησαν ταῦτα διὰ τῆς τυπολιθογραφῆσεως, ἣτις ὑπόκειται εἰς εὐκολωτέραν παραποίησιν. Εὐρισκόμεθα ἤδη ἐνώπιον τῆς σκληρᾶς καὶ ἀμειλίχτου πραγματικότητος: ὅτι ἡ παραποίησης τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν ἐνσήμων λόγῳ τῆς κακῆς κατασκευῆς τῶν εἶνε εὐκολωτάτη, καὶ, ὅτι κυκλοφοροῦν πλαστά χαρτόσημα ἀγνώστου ποσότητος καὶ ἀξίας.

Ἡ καταπολέμησις τῶν ἐκδηλώσεων τῆς νοσηρᾶς καὶ ἐπικινδύνου ταύτης εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καταστάσεως δὲν εἶνε δυνατὴ μὲ ἡμίμετρα. Ἀλλὰ εἰσδήποτε μέτρα καὶ ἂν ληφθοῦν ἐφ' ὅσον αὐτῇ ἢ ρίζα τοῦ κακοῦ δὲν πατάσσεται, ἢ νόσος καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὐτῆς πάντοτε θὰ ὀφίστανται. Θέλομεν δηλαδὴ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος ἐπιβάλλει τὴν λήψιν μέτρων ἀμέσων, ἀλλὰ καὶ δραστηκῶν συνάμα.

Τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε τὰ ἐξῆς:

α) Ἀντικατάστασις δλων τῶν κατηγοριῶν τῶν χαρτοσήμων καὶ ἐνσήμων διὰ φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου. Κατὰ τὴν κατασκευὴν δὲ τοῦ ἐνσήμου χάρτου νὰ λη-

φθοῦν κατόπιν τῆς κτηθείσης πικρᾶς πείρας ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως, δλα τ' ἀπαραίτητα μέτρα πρὸς τελειότεραν κατασκευὴν αὐτῶν. Ἡ ἐν αὐταῖς ὑπαρξίς ὑδατίνων γραμμῶν καὶ ἄλλων χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον νέας παραποιήσεως. Εἰσαγομένης ἔμως γενικῶς τῆς χρήσεως τοῦ φύλλου δέον νὰ ληφθῆ πρόνοια:

1) Ὅπως κατασκευασθοῦν φύλλα δλων τῶν κλάσεων εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν καὶ κυρίως τῶν μᾶλλον ἐξ αὐτῶν ἐν χρήσει.

2) Ὅπως ἢ πώλησις αὐτῶν ἐνεργῆται ἐφεξῆς διὰ μόνον τῶν Δημοσίων Ταμείων ἀπαγορευομένης τοῦ λαοῦ ἀπολύτως τῆς ἐπὶ προμηθεῖα πρ' ἰδιωτῶν πωλήσεως. Χάριν διευκολύνσεως δὲ τῶν συναλλασσομένων δέον εἰς μὲν τὰς μεγάλας πόλεις νὰ συσταθοῦν πλείονες θυρίδες πωλήσεως ἐνσήμων καὶ εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεία, ὡς εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, Δικαστήρια, Ἀγοράν, Ἐθνικὴν Τράπεζαν κλπ. Εἰς δὲ τὰς μικροτέρας πόλεις ὅπου δὲν ὑπάρχουσι ταμεῖα ν' ἀνατεθῆ ἢ πώλησις τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ μικρᾷ προμηθεῖα εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους χορηγουμένης αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ παγίας προκαταβολῆς ὡς συμβαίνει ἤδη διὰ τὴν πώλησιν τῶν γραμματοσήμων. Οὕτω θ' ἀποφευχθῆ ἡ δαπάνη σημαντικοῦ ποσοῦ ἢ διδομένη σήμερον διὰ προμηθείας ἰδιωτῶν, ὁ κίνδυνος κυκλοφορίας πλαστῶν φύλλων διὰ τῶν ἀδειούχων μεταπρατῶν, θὰ διευκολυνθοῦν δὲ τὰ μέγιστα εἰ συναλλασσόμενοι, ἰδίως εἰς τὰς πόλεις ἢ χωρία ὅπου δὲν ὑπάρχει Δημόσιον Ταμεῖον.

β) Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως δι' ἐδικῶν καὶ ἐμπείρων ἐπιθεωρητῶν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διατιθεμένων διὰ τὴν ἐνέργειαν συστηματικοῦ ἐλέγχου τῆς φορολογίας τοῦ χαρτοσήμου καὶ διὰ τὴν ἀγρυπνον παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Καθῆκον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης θὰ εἶνε νὰ ἐλέγχη πάντοτε ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐδικῶν γνωρισμάτων τὴν γνησιότητα τοῦ κυκλοφοροῦντος σφραγιστοῦ χάρτου, τῶν ἐπιτεθειμένων ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐγγράφων κινήτου χαρτοσήμου, τὴν καθοδήγησιν τῶν φορολογουμένων κλπ.

Μέχρι τῆς παραγγελίας καὶ κατασκευῆς τῶν φύλλων τούτων θὰ ἦτο σκόπιμον:

1.) Ν' ἀκυρωθῆ πᾶσα ἀδεια πωλήσεως χαρτοσήμου χορηγηθεῖσα εἰς ἰδιώτας.

2.) Νὰ ἐνεργῆται ἢ πώλησις τοῦ χαρτοσήμου μόνον ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ τῶν Ταχυδρομικῶν γραφείων κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὑποδεικνυόμενον τρόπον.

3.) Αἱ εὐρισκόμεναι ἤδη ποσότητες χαρτοσήμου εἰς δλους τοὺς πωλητὰς χαρτοσήμου, Τραπεζας, Ἐταιρείας, δημόσια ἰδρύματα, γραφεῖα κλπ. νὰ ἐλεγχθοῦν ὑπὸ ἐμπειρογνομόνων ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας. Ὅσακις χορηγεῖται χαρτόσημον ἀξίας ἢ ποσότητος μεγαλυτέρας τῶν 50 ἢ 1000 δραχμ. εἰς δημόσια γραφεῖα (ὑποθηκοφυλακεῖον, δικαστήρια, τελωνεῖον κλπ.) Τραπεζας, Ἐταιρείας κλπ. νὰ χορηγῆται ἀπαραιτήτως ἰδίᾳ ἀπόδειξις τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ χορηγήσαντος ταῦτα, ἣτις θὰ χρη-

σιμεύη καὶ ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον τῆς ἀγορᾶς τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν διὰ τὸν ἐνεργηθῆσόμενον ἐλεγχον.

4.) Ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ Συμβολαιογράφοι εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συντάξουν συμβόλαια ἐπὶ φύλλων χαρτοσήμου κατωτέρας τιμῆς ὑποχρεωθοῦν νὰ προσάγουν ταῦτα εἰς τὸν Δημόσιον Ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ ἐλλείποντος κινήτου χαρτοσήμου καὶ τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Ταμείου.

III. — Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα τελευταίως ἐλεγχον τῶν Συμβολαιογράφων ἀνεκαλύφθη ὅτι ἐγίνετο πλαστογραφῆσις τῶν γραμματικῶν ὑπερβάλλοντος τέλους χαρτοσήμου, ἐκ μέρους τινων Συμβολαιογράφων ὡς καὶ εἰσπρακτορικῶν τινων ὀργάνων.

Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ Δημόσιον ἐζημιώθη ἀριθμὸν τινα ἑκατομμυρίων. Ἡ εὐχέρεια τῆς πλαστογραφῆσεως τῶν γραμματικῶν τούτων ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονός τῆς ἐλλείψεως βεβαιωτικοῦ τίτλου τοῦ ἐσόδου τούτου. Δι' ὃ φρονούμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ καθιέρωσις ἰδίου τίτλου βεβαιώσεως τῶν ὑπερβαλλόντων τελῶν χαρτοσήμου.

* *

ΠΙΝΑΞ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΕΚ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

I ΥΠΕΡΓΥΑ

Οἰκ. Ἔτη	Π. Ἑλλάς	Ν. Χῶραι	Σύνολον
1917—1918	11.160.657.40	3.041.848.85	14.202.506.25
1918—1919	13.576.203.70	4.124.324.35	17.700.528.05
1919—1920	16.751.535.40	6.626.829.50	23.378.364.90
1920—1921	20.240.782.—	7.615.541.10	27.856.323.10
1921—1922	22.970.118.27	8.471.750.35	31.441.868.55
1922—1923	27.379.875.40	10.281.778.50	37.661.673.90
1923—1924	45.336.362.—	26.078.456.60	71.414.818.60
1924—1925	68.180.133.70	54.897.620.—	123.077.753.70
1925—1926	80.574.022.82	63.763.699.40	144.337.722.20
1926—1927	163.699.151.30	81.904.610.30	245.603.761.60
1927—1928	45.818.782.—	100.830.413.—	146.649.195.—
	(α' ἐξάμηνον)	(α' ἐξάμηνον)	(α' ἐξάμηνον)

II ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΤΕΛΗ

Οἰκ. Ἔτη	Εἰσπράξεις
1920—1921	2.994.544.15
1921—1922	5.837.700.60
1922—1923	13.776.070.40
1923—1924	25.600.173.60
1924—1925	35.007.607.75
1925—1926	55.546.340.85
1926—1927*	

(*) Ἀπὸ τοῦ οἰκ. ἔτους 1926—1927 τὰ ἔνσημα προσθέτων τελῶν συνεχωνεύθησαν μετὰ τῶν ὑπεγγύων χαρτοσήμων.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
‘ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ,’
—+—
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΟΙ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 100
Ἐξωτερικοῦ ἐν γένει 200

Αἱ συνδρομαὶ πάντοτε προσήτρωτέαι.

Πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβόματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν διεύθυνσιν

III ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΑ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟ-ΗΜΟΥ

Οἰκ. Ἔτη	Εἰσπράξεις
1920—1921	1.340.521.—
1921—1922	1.241.220.75
1922—1923	1.537.513.25
1923—1924	21.114.024.65
1924—1925	35.116.484.05
1925—1926	39.003.930.55
1926—1927	39.507.497.45
1927—1928	22.073.000*

(*) α' ἐξάμηνον.

IV ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

Οἰκ. Ἔτη	Εἰσπράξεις
1920—1921	1.236.585.15
1921—1922	1.633.317.45
1922—1923	2.067.000.—
1923—1924	6.302.340.—
1924—1925	5.233.782.—
1925—1926	5.935.835.—
1926—1927	2.341.830.35*

(*) Μετὰ τὴν ἐνοποίησην τῶν ἐνσήμων ἀπὸ τοῦ 1926—1927 περιλαμβάνονται μόνον τὰ δικαστικὰ τέλη τὰ εἰσπρατιτόμενα ἐπὶ ἀγωγῶν ἄνω τῶν 10.000 δραχ.

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝ ΤΩ ΔΙΚΑΙΩ

ΤΗΣ ΔΟΥΣ ΜΑΡΙΑΣ ΔΙΟΝ. ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΡΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)

Οί ένθαρρύνοντες την αυτοκτονίαν, οί ευνουθεντες ταύτην και οί προκαλοῦντες τὸν θάνατον τῇ συναινέσει ἢ τῇ διαταγῇ τοῦ θύματος ἠθικῶς μὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνεργοί αυτοκτονίας νομικῶς ὅμως εἶναι ἔνοχοι ἔκουσίας ἀνθρωποκτονίας ἢ κάλλιον εἰπεῖν εἶναι

αὐτουργοί ἀνθρωποκτονίας, ἀν μὴ οὐ δολοφονίας και δέον νὰ τιμωρῶνται ὡς τοιοῦτοι. Τινές τῶν ποινικολόγων ἔχουσι διάφορον γνώμην, οί Chauveau et Helie (T. III no 1387 ἐπ.) ἀναλύνοντες ἐν ἐκτάσει τὰ τῆς αυτοκτονίας λέγουσιν ὅτι: ὑπάρχει αυτοκτονία οὐ μόνον, ὅταν τις διδῇ μόνος εἰς ἑαυτὸν τὸν θάνατον ἀλλ' ἔτι και ὅταν ὁ θάνατος προέρχεται ἐξ ἄλλης χειρός, εἶναι ἢ θέλησις λέγου-

ΜΑΡΙΑ ΔΙΟΝ. ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΡΗ

σιν ἦτις ἐπιφέρει τὴν αυτοκτονίαν και οὐχὶ τὰ ὕλικὰ μέσα, ἅτινα μεταχειρίζεται τις, ὅπως ἐπιφέρει τὸν θάνατον εἰς ἑαυτὸν.

Ἄν ὅμως λέγουσιν (1243) ὁ αὐτουργός ἀνθρωποκτονίας ἀπέσπασε ἀπὸ τὸ θῦμα του δολίως ἢ βιαίως τὴν συναίνεσιν νὰ δεχθῇ τὸν θάνατον, ἢ ἔνοχῃ του εἶναι ἀναμφισβήτητος. Τότε εἶναι βέβαιον, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ αυτοκτονίας, ἀλλὰ περὶ πραγματικοῦ ἐγκλήματος.

Πολλάκις γονεῖς τινες ἀγόμενοι ἀπὸ τῆς πενίας ἢ ἵνα ἀποκρύψωσιν ὄνειδος τι φονεύουσι τὰ τέκνα των και εἶτα αυτοκτονοῦσι. Καὶ σήμερον ἔτι και ἐπὶ μακρὸν ἔτι χρόνον μετὰ φρίκης θ' ἀποσύρωμεν τὴν φαντασίαν ἡμῶν ἀπὸ τινος οὐκίσκου συνοικίας τινος τῆς πρωτεύουσας, εἰς δὲν ἐξετυλίχθη τὸ φοβερώτερον και τραγικώτερον τῶν δραμάτων, πατήρ τις ἐφόνευσε τὰ ἐξ (6) τέκνα του και τὴν σύζυγον του και εἶτα ἠτοκτόνησεν. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἐγκληματικὴ ἢ πράξις αὕτη; εἰ ἐπέξει ἔδει ἢ οὐ νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς ὁ παράδοξος και τραγικός οὗτος πατήρ; Ἐνταῦθα ἔχομεν δύο πράξεις, ἀνθρωποκτονίαν και αυτοκτονίαν, διὰ τὴν δευτέραν κατὰ τὸν ἡμέτερον ποιν. νόμον οὐδεμία ποινὴ δύναιται νὰ ἐπιβληθῇ, διὰ τὴν πρώτην ὅμως τὴν ἀνθρωποκτονίαν ἔδει νὰ ἐπιβληθῇ ἢ ὑστάτη τῶν ποινῶν, μὴ ὑπαρχούσης οὐδὲ μίαις ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως, τῆς ἀποπέρας πρὸς αυτοκτονίαν ποσῶς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Ἐφ' ὅσον αὐξάνει ὁ πληθυσμός εἰς τινὰ χώραν ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει και ὁ ἀριθμὸς τῶν αυτοκτονούντων παρὰ τὸ δόγμα τοῦ Garisson (σελ. 183) καθ' ὃ ἡ παιδεία εἶναι τὸ καλλίτερον ἀντίδοτον κατὰ τῆς αυτοκτονίας. Πιθανὸν ὁ Garisson λέγων ταῦτα νὰ εἶχε δίκαιον

διὰ τῆς λέξεως παιδεία νοῶν τὴν πραγματικὴν μόρφωσιν και οὐχὶ τὴν ἐπιπολαίαν, ἣν λαμβάνομεν σήμερον ἐκ τῶν σχολείων, νοῶν οὐ μόνον τὴν μόρφωσιν τοῦ πνεύματος και τοῦτο πάλιν ἀμφίβολον ἀν γίνηται εἰς τὴν τάλαινα πατρίδα μας ἔνθα παιδεῖα δὲν ὑπάρχουσιν εἰμὴ μόνον νῆπια και ἐνήλικες ἕνα μὴ εἶπω ὑπερήλικες, ἀλλὰ και τὴν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς δι' ἠθικῆς διδασκαλίας και καλοῦ παραδείγματος ἐν τῇ τῷ εἰκῆ και τῇ σχολείῳ. Εὐλόγως ἔθεν ὁ Louis Proal εἰς τὸ βιβλίον του «Le crime et la peine» (σελ. 197) λέγει: ἡ παιδεία δὲν ἀρκεῖ ἵνα παραγάγῃ ἠθικότητα, θὰ ἔχῃ τις σωρεύση εἰς τὸ πνεῦμα τῶν παιδίων στοιχεῖα, φυσικῆς χημείας, ἱστορίας κλπ. πλὴν ἀν παραμελήσῃ τῆς ἠθικῆς και θρησκευτικῆς παιδείας ἢ καρδία θὰ μείνῃ ψυχρά, ξηρά, ἐγωϊστικὴ, ἢ θέλησις δὲν θὰ βοηθῆται πλέον ἐκ τῶν πεποισήσεων και τῶν συναισθημάτων, ἅτινα ἀνυψοῦσι τὴν ψυχὴν, τὸ ἠθικὸν συναίσθημα θάττον ἢ βράδιον θὰ πέσῃ.

Τις ἠθικὴ ἐπίδρασις ἐξακολουθεῖ ὁ Proal (σελ. 192) θὰ δυνηθῇ ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀρνησιν τῶν νοσῶν πεποισήσεων ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες παλαιούσι κατὰ τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς... Ἄν ἡ πίστις πρὸς τὸν ἀπόλυτον χαρακτήρα τοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν ψυχὴν, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν εἶναι κατεστραμμένη ἀπὸ μέγα ὕλισμόν πῶς ἢ παιδεία μόνη θὰ καταστήσῃ τοὺς ἀνθρώπους κρείσσονας;

Μήπως ἢ ἀνθρωπότης ἐστερημένη τῶν ἀνω πεποισήσεων θὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν ἠθικὴν δύναμιν; Οὐτε ὁ θετικισμός, οὐτε ὁ Δαρβινισμός, οὐτε ἡ ἀγνωσία, οὐτε ὁ φαινομενισμός, οὐτε ὁ ἐπικουρισμός... ἔνδυνανται νὰ παρηγορήσωσι τὸν ἀνθρώπον, νὰ ἐνδυναμώσωσι και νὰ προφυλάξωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος και τῆς αυτοκτονίας... Ὅταν αἱ ἀνω θεωρίαι, αἵτινες βλάπτουσι πολὺ τὰ νεαρὰ πρόσωπα τῶν ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων εἰσέλθωσιν εἰς τὸν ὄχλον θὰ εἶδωμεν μετὰ ποίας τρομερᾶς λογικῆς αἱ κακαὶ πράξεις, τὰ ἐγκλήματα και αἱ αυτοκτονίαι θὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν ὕλιστικῶν τούτων διδασκαλιῶν.

Τὸ μόνον προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῶν αυτοκτονιῶν εἶναι ἢ θρησκεία, ἢτις ἐμπνέει ἠθικὰ συναισθήματα, τονώνει τὴν θέλησιν, και παρηγορεῖ τοὺς ἀπηλπισμένους. Καὶ οἱ μᾶλλον δυστυχεῖς ὑποφέρουσι τὰς ἀδικίας τῆς παρούσης ζωῆς, πιστεύουσιν εἰς ὑποσχέσεις τῆς θρησκείας και ἐλπίζουσιν εἰς τὴν αἰώνιον εὐτυχίαν τῆς μελλούσης ζωῆς.

Ἡ αυτοκτονία ἦτο σπανιωτάτη εἰς τὸν Μεσαιῶνα, ἤρξατο δὲ γιγνομένη συχνότερα κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, ὁπότε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἐξησθενησεν... Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν αυτοκτονούντων, ὧν μέγαν ἀριθμὸν ἀναγιγνώσκομεν καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀποδεικνύονται, ὅτι δὲν πιστεύουσιν πλέον εἰς τίποτε και ὅτι ἀπέρχονται πρὸς τὴν ἀνυπαρξίαν.

Ὁ ἀνθρωπος δὲν αυτοκτονεῖ διότι ἐμορφώθη, λέγει ὁ Durkheim εἰς τὸ περὶ αυτοκτονίας βιβλίον του, ἀλλὰ διότι ἀποτελεῖ μέλος τῆς θρησκευτικῆς κοινωνίας, ἣτις ἀπώλεσε τὴν συνοχὴν τῆς.

Ἡ μόρφωσις δὲν εἶναι ἢ πηγὴ τοῦ κακοῦ εἶναι τὸ μόνον ἀντίδοτον ὅπερ διαθέτομεν κατ' αὐτοῦ.

Ἐτέρα αἰτία τῆς συχνότητος τῶν αυτοκτονιῶν εἶναι ἢ ἀγωγὴ τῶν παιδίων. Ἐκτὸς τῆς ἀτελοῦς, ἵνα μὴ εἶπω παντελοῦς μορφώσεως, ἢς τυγχάνουσιν οἱ παῖδες σήμερον, στεροῦνται ἔτι και ἐπιμελετημένης ἀγωγῆς. Οἱ γονεῖς δὲν δείκνυνται πρὸς τὰ τέκνα των τοσοῦτον ἀπαιτητικοί, τοσοῦτον αὐστηροί, ὡς θὰ ἔπρεπε, κἂν ποτε τυχαίως ἐπιχειρήσωσι τὲ τοιοῦτον τὰ τέκνα αυτοκτονοῦσιν. Ἐσχάτως ἐσημειώθησαν αυτοκτονίαι τινες παιδίων διὰ τὸν λόγον τοῦτον. Δὲν διδάσκουσι τὰ τέκνα των νὰ ὑποφέρωσι τὰς μικρὰς θλίψεις και τὰς στενοχωρίας και οὕτω δὲν ἐνδυναμοῦσι τὴν θέλησιν των και δὲν προετοιμάζουσι τὸν χαρακτήρα αὐτῶν διὰ τὸν τραχὺν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Σπανίως ἢ κάλλιον εἰπεῖν οὐδέποτε παρακολουθοῦσιν οἱ γονεῖς τὰ διάφορα βιβλία ἢ περιοδικὰ, ἅτινα ἀναγιγνώσκουσι ἀπλήστως τὰ τέκνα των, εἰς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἀκηδείας των ταύτης ὁδηγοῦσι μόνον των ταῦτα ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει εἰς τοὺς διαφόρους κινηματογράφους και τὰ θέατρα, ἅτινα διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἶναι διαφθορεῖται, ἐκεῖ δὲ ταῦτα συμπληροῦσι διὰ τῆς δόρασεως βσα δὲν ἠδυνήθη ἔτι ἢ παιδικὴ φαντασία των νὰ συλλάβῃ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν βιβλίων.

Τὸ παιδίον δὲν δύναται ἀνευ κινδύνου οὔτε πάντα νὰ ἀναγιγνώσκῃ οὔτε πάντα νὰ βλέπῃ οὔτε πάντα ν' ἀκούῃ. Ἡ ἀγνοία τοῦ κακοῦ εἶναι τὸ καλλίτερον προφυλακτικὸν τῆς ἠθικῆς του.

Εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριθωμένη ἢ ἐπίδρασις, ἣν ἀσκεῖ ἢ φιλολογία ἐπὶ τῶν ἠθῶν. Ἄν σήμερον αἱ ἔρωικαὶ αὐτοκτονίαι και δὴ αἱ δεινὰ εἶναι συχνότεραι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διαφόρων μυθιστορημάτων και εἰς τοὺς κινηματογράφους, ἀπόδειξις δὲ τούτου ὅτι σπανιώτατα θὰ ἴδωμεν χωρικὸν ἢ χωρικὴν αυτοκτονοῦντας δι' αἰσθηματικούς λόγους, και τοῦτο διότι οὐδέποτε ἀναγιγνώσκουσι μυθιστορήματα ἢ μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς κινηματογράφους. Γνωστὸν τυγχάνει ἡμῖν, ὅταν ἐπιδημιᾶν αυτοκτονιῶν ἐσημειώσῃ ἢ ἐκδοσις τοῦ Βερθέρου.

Τὰ νευρικά πρόσωπα και συνεπῶς εὐαίσθητα συγκινοῦνται εἰδικῶς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν βιβλίων, ἀν δὲ τυχὸν ἀναγνώσωσιν ἔργα μελαγχολικὰ ταῦτα ἐμπνέουσιν αὐτοῖς τὴν ἀπαρέσκεϊαν πρὸς τὴν ζωὴν και μετ' οὐ πολὺ τὴν ἰδέαν τῆς αυτοκτονίας. Εἶναι ἀδύνατον νὰ νοήσῃ τις, γράφει ὁ Proal, πόσα νεαρὰ πρόσωπα ὑπῆρξαν θύματα τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Goethe και τοῦ Chateaubriand και τῶν ποιημάτων τοῦ Βύρως.

Ἀναμφίρρητος τυγχάνει ἢ ἐπιρροὴ τῆς κληρονομικότητος ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς αυτοκτονίας πλὴν εἶναι μικρότερα ἐν ἐκείναις, αἵτινες λαμβάνουσι χώραν ἐν καιρῷ ἐχεφροσύνης ἢ ἐν ἐκείναις αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὴν παραφροσύνην. Ἡ τάσις πρὸς τὴν αυτοκτονίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κληροδοτεῖται ὑπὸ τοῦ πατρὸς και τῆς μητρός, ἀλλὰ δύναται νὰ προέλθῃ ἐπίσης και ἐκ τῶν προγόνων και δὴ τῶν ἐκ πλαγίου.

Βλέπει τις συχνάκις ἄτομα αυτοκτονοῦντα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθ' ὃν ἐν ἡ περισσώτερα μέλη τῆς οικογε-

νείας του ἠτοκτόνησαν, συχνάκις μάλιστα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν και τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ὁ Brierre de Boismout μεταξὺ πολλῶν ἄλλων παραδειγμάτων ἀναφέρει και τὸ ἀκόλουθον. Γυνὴ τις ἀπεπειράθη τρίς ν' αυτοκτονήσῃ, τὴν πρώτην φοράν ῥιπτομένη εἰς ἐν φρέαρ και τὰς δύο ἐτέρας κρεμαμένη, ἢ μὴ τὴν τῆς τρελλῆ αὕτη εἶχε καταφύγει εἰς τ' αὐτὰ μέσα, ἵνα θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ζωὴν τῆς. Ὁ Esquirol παρέθηκε πολυαριθμοὺς παρατηρήσεις, ἐν αἷς ἢ κληρονομικὴ μεταδίβασις δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἢ ἀμφίβολος, λέγει ὅτι ἐγγνώρισεν οικογένειαν, ἢς ἢ μᾶμμη, ἢ ἀδελφῆ, ἢ μητὴρ ἠτοκτόνησαν ἢ θυγάτηρ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπεπειράθη ν' αυτοκτονήσῃ και ὁ υἱὸς ἀπηγγονίσθη.

Πολλὰ οικογένεια ἐκλέγουσιν ἵνα ἀποθάνωσι τὸ αὐτὸ εἶδος θανάτου, δὲν εἶναι δὲ σπάνιον νὰ ἴδῃ τις πρόσωπα μίαις και τῆς αὐτῆς οικογενείας νὰ φονεύονται, οὐ μόνον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ και κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν. Ὁ Paul Moreau de Tours εἰς τὸ βιβλίον του de la contagion du suicide παρατίθησι τὴν περίπτωσιν ἐνὸς οἰνογέστου (degu stateur) ὅστις ἀπατηθεὶς περὶ τῆς ποιότητος τοῦ οἴνου, ῥίπτεται εἰς τὸ ὕδωρ ἐνεκεν ἀπελπίσεως. Ὁ πατήρ και ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἠτοκτόνησαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον και κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν. Τὸ περιεργὸν τοῦτο σημεῖον δὲν διέφυγε τοῦ Voltaire ὅστις πρῶτος τὸ περιέγραψεν: Εἶδον σχεδὸν ἴδιοις ὅμοιαις, λέγει, αυτοκτονίαν, ἢτις ἀξίζει νὰ ἐφευκτοῦσιν τὴν προσοχὴν τῶν φυσιολόγων. Ἀνὴρ σπουδαίου ἐπαγγέλματος, ἡλικίας ὠρίμου, συμπεριφορᾶς καλῆς, μὴ ὦν πένης ἠτοκτόνησε τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1769. Ἴδου δὲ τὸ ἐκπληκτικόν, ὁ ἀδελφὸς και ὁ πατήρ αὐτοῦ ἠτοκτόνησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν και οὗτος και κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ποία μυστικὴ τοῦ πνεύματος διάθεσις, ποία συρροὴ φυσικῶν νόμων συνετέλεσεν ὥστε νὰ καταστραφῶσιν ὁ πατήρ και τὰ δύο τέκνα του διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν χειρὸς και διὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους θανάτου, ἀκριβῶς ὅτε προσήγγισαν τὸ αὐτὸ εἶδος εἶναι ἀδηλον.

Ἐκτὸς τῆς κληρονομικότητος και ἢ μίμησις ἀγεῖ ἐνίοτε εἰς τὴν αυτοκτονίαν, οὐ μόνον δὲ τὰ παιδία, ἀλλὰ και αὐτοὶ οἱ ὠριμοὶ ἄνθρωποι ἀντιγράφουσι συχνάκις ὅτι βλέπουσιν.

Εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις ἢ κατωτέρα μιμεῖται ἐν παντὶ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν, ἢ ἐπαρχία μιμεῖται τὴν πρωτεύουσαν και τὴν ἐπαρχίαν ἀντιγράφει τὸ χωρίον.

Τὸ πᾶν εἶναι ἐπιδεικτικὸν μιμήσεως.

Ἡ μίμησις εἶναι καθαρὸν ψυχολογικὸν φαινόμενον, τοῦτο δὲ δείκνυται και ἐκ τοῦ ὅτι λαμβάνει χώραν μεταξὺ ἀτόμων, ἅτινα οὐδεὶς κοινωνικὸς δεσμός συνδέει. Ἀνθρώπος τις δύναται νὰ μιμηθῇ ἕτερον χωρὶς οὐδὲν κοινὸν νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτοῦ και ἐκείνου.

Εἰς τὴν ἠθικὴν ὡς εἰς τὴν φυσικὴν τὸ παράδειγμα εἶναι μεταδοτικόν. Πάντες γνωρίζομεν μετὰ ποίας εὐκολίας ὁ γέλως, τὰ δάκρυα, τὸ χάσμημα εἶναι μεταδοτικὰ γέλως γεννᾷ τὸν γέλωτα, τὸ δάκρυ τὰ δάκρυα, θέλετε νὰ κλαύσω ἀρχίσατε πρῶτοι ὁμεῖς νὰ κλαίητε.

Δυστυχώς τὰ κακὰ παραδείγματα εἶναι μᾶλλον εὐκολὰ πρὸς μίμησιν, πάντες ἐνθυμούμεθα τὴν ἐπιδημίαν τῶν ἐκ τῆς Ἀκρόπολεως αὐτοκτονιῶν κατὰ τὸ παρελθόν. Σήμερον δ' ἡ ἐπιδημία αὐτοκτονιῶν παρατηρεῖται εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς μεταξὺ φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Παρατηροῦμεν ὅτι ὅσον περισσότερον ἐγκλημά τι περιβάλλεται ὑπὸ μυστηρίου καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων, τόσοσὺν περισσότερον συνδεύεται ὑπὸ πανουργίας καὶ θαρσύνων ἐπινοήσεων καὶ τόσοσὺν περισσότερον ἢ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας ἐξασκουμένη δύναμις εἶναι γόνιμος εἰς ἐπικινδύνους διδασκαλίας.

Μεγάλῃν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν αὐτοκτονιῶν ἔχει ὁ ἡμερήσιος τύπος, ὅστις δι' ἐκτενῶν περιγραφῶν ἐκτίθησι τὰ τῶν αὐτοκτονιῶν, τοὺς λόγους τῶν αὐτοχειρῶν, φωτογραφίας τούτων κλπ. Εὐτυχῶς δ' αὐτὸ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 7 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ ἀπαγορεύσεως δημοσιεύσεως ἐντύπων ἐχόντων περιεχόμενον πράξεις καὶ κατορθώματα ληστών κλπ.» ἀπηγορεύθησαν πάντα ταῦτα ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10,000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς 20,000—50,000 δραχμ. Ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει διατάσσεται ἡ κατάσχεσις τῶν κυκλοφορούντων ἐντύπων καὶ ἡ δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος καταστροφῇ αὐτῶν.

Ἄλλοτε μάλιστα καὶ καλύπτει ταύτην, καὶ τοῦτο διότι ἡ γυνὴ οὕσα ἦτον μεμορφωμένη τοῦ ἀνδρός, ἀφήσιν ἑαυτὴν νὰ παρασύρωσι τὰ διάφορα συναισθήματα καὶ δὴ τὸ τοῦ ἔρωτος. Ἡ καρδία ἀναμφιδόλως ἔχει πολλοὺς κινδύνους, ἀλλ' εἶναι πολὺ ὀλιγώτεροι τῶν κινδύνων οὓς διατρέχει ἀνὴρ ἔχων ἀτελῆ μόρφωσιν, ὡς ἄλλως τε εἴθισται.

Τὸ γεγονός τῆς ὑπερβολῆς τοῦ ἀνδρός ἐν τῇ αὐτοκτονίᾳ λέγουσι πολλοὶ τῶν συγγραφέων δὲν πρέπει νὰ φανῆ ἐκπληκτικόν, τῆς γυναικὸς ἐχούσης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δευτέρου πρόσωπον ἐν τῇ περὶ ὑπάρξεως ἀγωνίᾳ. Ἡ ἀδυναμία τῆς φυσικῆς κατασκευῆς τῆς γυναικὸς, ἡ μείζων αὐτῆς δειλία περὶ τοὺς πόνους, εἰσι τοσοῦτοι λόγοι οὓς δύναται τις νὰ ἐπικαλεσθῆ ἵνα ἐξηγήσῃ τὴν σχετικὴν σπανιότητα τῆς αὐτοκτονίας διὰ τὸ γυναικεῖον φύλον.

Εἰς τοὺς κυρίους τούτους ἔχομεν ν' ἀπαντήσωμεν ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοκτονεῖ σχετικῶς σπανιώτερον, διότι εἶναι μᾶλλον ἐχέφρων καὶ μᾶλλον συνετὴ τοῦ ἀνδρός καὶ δύναται δοθεῖσης ἀνάγκης, μολονότι δὲν ἔχει παιδιόθεν τοῦτο συνειθίσει ν' ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὸν τραχὺν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἡ γυνὴ δὲν ἀπελπίζεται εὐκόλως, ὡς ὁ ἀνὴρ, χάρις εἰς τὴν ἠθικὴν ὑπεροχὴν τῆς ὀφειλομένης, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰς τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα, ὅπερ μᾶλλον ἀνεπτυγμένον παρὰ τῇ γυναικί. Ὁ ἀθεϊσμός εἶναι σπάνιος παρ' αὐτῇ, αἱ ὀλιστικαὶ θεωρίαι δὲν ἔλκουσι ταύτην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

Αἱ πλείστα αὐτοκτονίαι ἀναφαίνονται ἀπὸ τοῦ τεισσορακοστοῦ μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους· κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ὄντως αἱ μέριμναι διὰ τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα ἡμῶν τε καὶ τῆς οἰκογενείας ἡμῶν εἶναι αἱ σοβαρώτεραι· κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἡ ἀπώλεια τῆς φαντασιοκοπίας φέρει μεθ' ἑαυτῆς τὴν ἀπογοήτευσιν πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν τάσιν πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

Ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

Κατὰ τὸν Baer Der Selbstmord im Kindlichen Lebensalter) ὑπάρχουσι κατ' ἀναλογίαν πολλαὶ περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ αὐτοκτονούντες εἶναι 8,9,10, καὶ 11 ἐτῶν ἐν μῆ μάλιστα ἦτο 3 καὶ ἡμίσεως!!

Αἱ αὐτοκτονίαι ὡς καὶ τὰ ἐγκλήματα εἶναι πολυαριθμότεραι ἐν ταῖς μεγάλας πόλεσιν ἢ ἐν ταῖς μικραῖς.

Διὰ τὴν θά ἐρωτήσῃ τις ἡ ἠθικὴ τῶν μικρῶν πόλεων εἶναι κρείσσων τῆς τῶν μεγάλων;

Τοῦτο προέρχεται ἐκ διαφόρων αἰτιῶν.

Ἡ Δημοσία γνώμη, ὁ φόβος τῆς αἰσχύνῃς ἔχουσι μείζονα ἐπίδρασιν εἰς τὰς μικρὰς πόλεις ἢ εἰς τὰς μεγάλας ἐνθα δύναται τις μεταδύων εἰς ἑτέραν συνοικίαν νὰ διαφύγῃ καὶ αὐτῶν τῶν οἰκείων του καὶ τῶν γειτόνων τὸν ἔλεγχον, ἐν ᾧ τοῦναντίον ὁ κάτοικος τῶν μικρῶν πόλεων ζῆ διαρκῶς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν συμπολιτῶν του. Οἱ πειρασμοὶ ὑπὸ μορφῆν διαφόρων καφεζυθεσιατοριῶν, καφωδεῖων, χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν κλπ. εἶναι: πολλῶ μείζονες εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἢ τὰς μικράς.

Τὰ κακὰ παραδείγματα ἐξαπλοῦνται μετὰ μείζονος ἀναίσχυντίας, ἢ ἀρετῆ κρύπτεται, ἐν ᾧ τὸ κακὸν ἐξαπλοῦται ὑφ' ὄλας αὐτοῦ τὰς μορφάς.

Τέλος ἡ πενία εἶναι πολλῶ μείζων εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἢ τὰς μικράς. Πιθανόν εἰς τὰς μικρὰς πόλεις νὰ μὴν ὑπάρχωσι καὶ πολλοὶ πτωχοί.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

Οἱ τοιοῦτοι δὲ εἶναι δίκαιον ἀποπειρώμενοι ν' αὐτοκτονήσωσι νὰ τ μωρῶνται παραδειγματικῶς ὡς ἂν εἶχον διαπράξει ἐν τῶν ἀδικημάτων τῆς ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης κλπ. Διὰ τὴν νὰ ζημιῶνται οἱ τρίτοι, οἵτινες καλῇ τῇ πίστει ἐδάνεισαν τὸν ἀποπειραθέντα ν' αὐτοκτονήσῃ ἐλπίζοντες ὅτι θὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ χρήματά των.

Μεγάλῃν ἐπίδρασιν ἐπίσης ἐπὶ τῶν αὐτοκτονιῶν ἔχει ἡ κοκαίνη κλπ. παρεμπερῆ, ἡ χηρεῖα, ἡ ἀγάμια, ἐνταῦθα αἱ γῶμαι δίστανται, πολλοὶ ὑποσητρίζουσιν ὅτι πολλῶ πλείονες αὐτοκτονοῦσιν ἔγγαμοι ἢ ἀγάμοι, ἐκτὸς ἂν μετὰ τῶν ἀγάμων συνυπολογίσωμεν τοὺς ἐν χηρεῖα καὶ ἐν εἰσαζεύξει διατελοῦντας ὅποτε οὗτοι ὁμοῦ ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ τοὺς ἐγγάμους. Ὅμοιως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς αὐτοκτονίας καὶ ἡ ἐνδεια, ἡ τελευταία μάλιστα συντελεῖ τὰ μέγιστα. Οἱ μὲν αὐτοκτονοῦσιν ἐπειδὴ δὲν ἔφαγον ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν καὶ λόγῳ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπατήσωσιν, οἱ δ' ἐπειδὴ ἀδυνατοῦσι νὰ διαθρέψωσι τὴν οἰκογένειάν των ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ βλέπωσι ταύτην στερουμένην καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου ἀφ' ἑτέρου καὶ ἄλλοι ἐπειδὴ δὲν θέλουσι νὰ ἐπιδαρύνωσι τοὺς συγγενεῖς των. Γνωστὸν τυγχάνει ἡμῖν, ὅτι μικρὸν μετὰ τὴν πολιτορχίαν τῆς Toulon ὁ Νηπολέων Βοναπάρτης τεθεὶς ἀνευ λόγου εἰς ἀπόταξιν συνεπέα τῆς ἔχθρας τοῦ πολίτου Rubry εὗρίσκατο ἐν μίᾳ τῶν δυσχερῶν ἐκείνων θέσεων, αἵτινες σταματῶσι τὰς ἐγκεφαλικάς δυνάμεις καὶ καθιστῶσι τὴν ζωὴν βάρος δυσκίνητον. Μὴ δυνάμενος νὰ συνδράμῃ τοὺς συγγενεῖς του, οἵτινες εὗρίσκατο στενοχωρημένοι ὁ μέλλων αὐτοκράτωρ ἀπελπισθεὶς ἐπορεύθη, ἵνα πνιγῆ, καθ' ὁδὸν συνήντησε τὸν Desmazis ὅστις τῷ ἐδάνεισε τριάκοντα χιλιάδας φράγκων. Ὁ χρυσὸς τοῦ φίλου τοῦ

τοῦ ἔσωσε τὴν οἰκογένειαν Βοναπάρτου.

Εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀνέρχονται κατ' ἔτος οἱ αὐτοκτονούντες πάσχοντες ἐκ μανίας, παραφροσύνης καὶ μελαγχολίας. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι αὐτόχειρες φονεῦνται οὐχὶ διότι δυστυχοῦσιν, ἀλλὰ διότι φαντάζονται ἑαυτοὺς δυστυχοῦντας.

Παρατηρήθη, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν διαφόρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, αἵτινες ἀσχοῦσι μείστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ ἡμῶν.

Κατ' ὁμοφώνον γνώμην τῶν συγγραφέων εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὁ μεγαλειότερος ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν παρατηρεῖται τὴν ἀνοιξιν (Μαῖον καὶ Ἰούνιον) καὶ ὁ ἐλάχιστος τὸν χειμῶνα (Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον). Ἐπίσης σπουδαῖον εἶναι ὅτι ἐλάχισται αὐτοκτονίαι γίνονται τὴν μεσημέριαν, αἱ πλείστα τὰς πρωΐνας ὥρας.

Ἡ αὐτοκτονία λέγει ὁ Wulfen εἰς τὸ β βλίον Psychologie des Verbrechers εὗρίσκαται ἐν μίᾳ ὀρισμένη συναφείᾳ πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα. Ὁ Kurella ὁμιλεῖ περὶ ἑνὸς ἰδιόζοντος ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῆς δολοφονίας καὶ τῆς αὐτοκτονίας.

Ἐνθα εἶναι σὺνήθης ἐν ἐκ τῶν φαινομένων τούτων τὸ ἕτερον εἶναι σπάνιον.

Συνθῆκαι τοπικαὶ καὶ χρονικαὶ αἵτινες αὐξάνουσι τὸ ἐν, μειοῦσι τὸ ἕτερον. Οὕτως ὁ Βορρᾶς δεικνύει πλείονας αὐτοκτονίας καὶ ἤσσανας δολοφονίας, ὁ Νότος τοῦναντίον πλείονας δολοφονίας καὶ ἥττονας αὐτοκτονίας.

Οὐχὶ σπανίως γνωρίζουσι τὴν σχέσιν ταύτην εὐφυεῖς ἐγκληματῆται ἐξ ἰδίας πείρας καὶ διηγούνται πῶς ἦλθε δι' αὐτοὺς ἡμέρα καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ αὐτοκτονίας καὶ δολοφονίας. Εἶναι ἐπίσης a priori φανερόν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἀνυπόφοροι καταστάσεις, συνθῆκαι θαυτάτης ἀθλιότητος καὶ καταπιώσεως ἢ ἀθεράπευτοι διχόνοιοι ὑπὸ τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ συζήσωσι πλέον δύο ἄνθρωποι καὶ ὁ εἰς δέον νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἐγκληματικαὶ φύσεις ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι καταφεύγουσιν εἰς τὴν δολοφονίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα, αἵτινα μεταχειρίζονται εἰς διάφοροι αὐτόχειρες, ταῦτα συνήθη διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ ρεβολβέρ, ὁ πνιγμός καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, διὰ τὰς γυναῖκας αὐταὶ λέγουσιν ἐκλέγουσι μέσα τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ παραμορφωθῶσι!! Αἱ μάλιστα κύριοι οὕσαι καλαίσθητοι φειδόμεθα καὶ τοῦ καλαισθητικοῦ συναισθήματος τῶν ἄλλων!!

αυτοκτονία (δηλ. περιπτώσεις, καθ' ός δολοφονία ή φυσικοί θάνατοι, εκλαμβάνονται ως αυτοκτονία) καθ' έτι σὺν τῇ προσέτῳ τοῦ πολιτισμοῦ γίνονται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πλαστότητι εὐφρατέστεροι.

Ἐπίσης ἡ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν πιστοποιουμένη αὐξήσις τῶν γυναικείων αυτοκτονιῶν, ἣτις παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀποδίδεται εἰς τοὺς πολλοὺς δυστυχεῖς γάμους, δύναται ἴσως νὰ ἔχη τὴν ἀληθῆ τῆς αἰτίας εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν δολοφονιῶν.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃ περιέρχονται ἐτησίως εἰς γινώσκων τῶν ἀρχῶν περὶ τὰς 70 80.000 αυτοκτονιῶν. Εἰς τὴν Γερμανίαν π.χ. εἶναι κατ' ἀναλογία σχεδόν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Μεταπολεμικῶς συνέβη ὅχι σπανίως ὁ πόνος διὰ τὴν καταστροφὴν ν' ἀποτελέσῃ αἰτία αυτοκτονίας.

Υπάρχουσι καὶ πολυπληθεῖς ἀγνωστοὶ αυτοκτονοῦντες περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζομεν τίποτε. Παράδειγμα τὸ ἐξῆς πλησίον τῆς Βέννης ἐστὶ τῆς ἐπαρχίας Alberu εὐρίσκατο τὸ Νεκροταφεῖον τῶν ἀγνώστων εἰς ὃ ἐθάπτοντο πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ Δουναβίου ἐκ βραζόμενοι μεταξὺ τοῦ Ebersdorf καὶ τοῦ Fischamend ἀπεχόντων ἀλλήλων πλέον τῶν 10—12 χιλιομέτρων. Πᾶς ἀνευρισκόμενος ὠνομάζετο τότε ἀγνωστος ἀφ' οὗ προηγούμενος αἱ ἀναζητήσεις ἀπέβαινον μάταιαι. Τὸ Νεκροταφεῖον τοῦτο κατελείφθη τῷ 1900, διότι ἔκειτο εἰς μέρος πλημμυροπαθές, ἀφ' οὗ ἐπιλοξένησε 3.000 πτώματα ἀγνώστων!

Ἡ αυτοκτονία εὐρίσκαται εἰς μενίστην σχέσιν μετὰ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν φαινομένων. Οὕτως ἡ αυτοκτονία καὶ τὸ διαζύγιον ὁμοιάζουσι κατὰ τοῦτο, ὅτι αυτοκτονῶν καὶ διαζευγνύμενος ν' ἀπαλλαγῶσι δεσμῶν τιμῶν, ὁ μὲν τοῦ βίου, ὁ δὲ τοῦ γάμου.

Τὸ ἐγκλήμα λέγει ὁ Lombroso εὐρίσκαται εἰς ὁρισμένην σχέσιν πρὸς τὴν ἀπόπειραν αυτοκτονίας. Ἡ Grosarellο ἀποπειραθεῖσα ν' αυτοκτονήσῃ λέγει εἰς τινὰ τῶν φίλων τῆς (La Tabasso). «Τὴν φορὰν ταύτην ἀπεπειράθη ν' αυτοκτονήσω, ἄλλοτε θὰ φονεύσω ἐκεῖνον».

Κατ' ὁμόφωνον γνώμην τῶν συγγραφέων, ἐφ' ἔσον ὁ ἀριθμὸς τῶν αυτοκτονούντων αὐξάνει εἰς τινὰ χώραν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἡ ἀνθρωποκτονία εὐρίσκαται εἰς στενοτάτην σχέσιν μετὰ τῆς διπλῆς αυτοκτονίας, τῆς τελευταίας οὗτης μίγμα ἀνθρωποκτονίας καὶ αυτοκτονίας.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὡς προειρήκαμεν, πανταχοῦ ἐτιμωροῦντο οἱ αὐτόχειρες. Τὸ Ρωμ. Δίκαιον τιμωρεῖ τὴν ἀπόπειραν πρὸς αυτοκτονίαν μόνον ἐφ' ὅσον ἐγένετο παρὰ στρατιώτου (N. 6. § 7 Π. 49, 16). Κατὰ τὸν Γερμανικὸν μεσαιῶνα, ἐν Πρωσσίᾳ μέχρι τοῦ Ποιν. Κώδικος τοῦ 1871 ἡ ὕδριστις ταφή εἶναι ἡ κανονικὴ ποινὴ τοῦ αυτοκτονοῦντος. Οὕτω καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ μέχρι τοῦ 1822. Ἡ ἀτιμωρική ταφή τοῦ αυτοκτονοῦντος καὶ ἡ αὐθαίρετος τιμωρία τοῦ ἀποπειρωμένου, ὑποστηρίζεται κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ὑπὸ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Wolf καὶ ὑπὸ τῶν Joden, Wieland κλπ. Ἀπὸ τοῦ Βυζυρικῶς Ποιν. Κώδικος τοῦ 1813 ἀναφέρει ὁ List «Lehrbuch

des Deutschen Strafrechts 23 ἐκδ. 35 σὺμ. 11) ἔξαφανίζεται βαθμηδὸν ἡ ἀπειλὴ ποινῆς ἐπὶ τῆς αυτοκτονίας ἀπὸ τῶν Ποιν. Κωδίκων. Εἰς τὸ Braunschweig ἐξετελείτο ἀκόμη κατὰ τὸ 1828 ὁ ἐνταφιασμὸς ὑπὸ τοῦ δημίου. Ἡ ἀπόπειρα τῆς αυτοκτονίας εἶναι ἀκόμη κολάσιμος κατὰ τὸ σημερινὸν Ἀγγλοαμερικανικὸν δίκαιον. Ἡ παρότρυνσις, ἡ συνέργεια ἐτιμωρεῖτο ὡς ἰδιώνυμον ἀδίκημα πολλαχῶς εἰς τοὺς Ποινικοὺς Κώδικας τῶν Γερμανικῶν χωρῶν, καὶ σήμερον ἔτι εἰς πολλοὺς νόμους καὶ νομοσχέδια.

Ὁ Γερμανικὸς Ποινικὸς Κώδιξ τοῦ 1912 ἐν ἀρθρ. 216 τιμωρεῖ τὴν συμμετοχὴν εἰς αυτοκτονίαν διὰ τριετοῦς φυλακίσεως.

Τὸ Ρωσικὸν δίκαιον ἦτο αὐστηρότερον.

Ἄν ὁ αυτοκτονήσας δὲν ἴδωτοκτόνει συνεπεῖρα χρονίας ἢ παροδικῆς παρανοίας, ἢ διαθήκη του καὶ αἰ αἰτία θανάτου δωρεὰ του ἐθεωροῦντο ἄκυροι. Ἡ χριστιανικὴ ταφή ἦτο ἀπηγορευμένη εἰς αὐτόν. Ἡ ἀπλή ἀπόπειρα ἐτιμωρεῖτο διὰ προστίμου, ὅπερ ὄριζεν ἡ ἐκκλησία.

Ὁ Ἰαπωνικὸς Κώδιξ ἐκτός τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ποινῶν, ὀρίζει τὴν δήμευσιν τῆς περιουσίας καὶ τιμωρεῖ πᾶσαν συμμετοχὴν εἰς τὴν αυτοκτονίαν.

Ὁ Ποιν. Κώδιξ τοῦ 1881 τῆς Νέας Ὑόρκης ὀρίζει ὡς ἐγκλήμα τὴν αυτοκτονίαν. Ἡ ἀπόπειρα τιμωρεῖται, εἴτε διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν, εἴτε διὰ προστίμου δυναμένου ν' ἀνέλθῃ εἰς 200 δολλάρια, εἴτε δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν ὁμοῦ.

Παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ αὐτοκτονία. Ὁ Μωάμεθ εἰς τὸ Κοράνιον (τῆς 139) λέγει: Ὁ ἀνθρώπος δὲν ἀποθνήσκει εἰ μὴ διὰ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ, συμφώνως τῷ βιβλίῳ ὅπερ ὀρίζει τὸ τέλος τῆς ζωῆς, δταν τὸ τέλος τοῦτο ἔλθῃ, δὲν θὰ ὑπάρξωσιν οὔτε οἱ ἐπισπεύδοντες, οὔτε οἱ βραδύνοντες καὶ κατὰ μίαν μόνον στιγμὴν (XIV 63).

Τίποτε δὲν εἶνε πλέον ἀντίθετον πρὸς τὸ γενικὸν πνεῦμα τοῦ Μωαμεθανικοῦ πολιτισμοῦ τῆς αυτοκτονίας, διότι ἡ ἀρετὴ ἦτις εἶναι ὑπεράνω παντός, εἶναι ἡ ἀπόλυτος ὑπακοὴ εἰς τὴν θέαν θέλησιν.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τ' ἀνωτέρω, βλέπομεν ὅτι μείζονα ἐπίδρασιν παντός ἄλλου ἐπὶ τῶν αυτοκτονιῶν ἔχουσιν ἡ παιδείσις, ἡ ἀγωγὴ, ἡ μίμησις καὶ τὸ ἀτιμώρητον τῆς αυτοκτονίας. Ἐπειδὴ δὲ τ' ἀποτελέσματα τῶν δύο πρώτων, παιδείσεως καὶ ἀγωγῆς, ὅσον κἂν προσπαθήσωμεν θὰ βραδύνωσι πολὺ νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ δὲν εἶναι προσήκον ν' αὐξάνηται, ὡς συμβαίνει, καταπληκτικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοχειρῶν, διὰ τοῦτο ἔχμεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως, ἣτις ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ 279ου ἀρθρου τοῦ νέου σχεδίου Ποιν. Κώδικος ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς αυτοκτονίαν νὰ τροποποιηθῇ ἐπιβαλλομένης τῆς ποινῆς ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς σχέσεως τοῦ συμμετέχοντος πρὸς τὸν αὐτόχειρα π.χ. Ἄν συμμετέχῃ τις προμηθεύων δηλητήριον εἰς τὸν αὐτόχειρα νὰ τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς φαρμακείας.

Ἐκτός τούτου νομίζομεν ὅτι δέον νὰ τιμωρεῖται καὶ ἡ ἀπόπειρα τῆς αυτοκτονίας δι' ἀναλόγου ποινῆς.

Ὁρθῶς λέγει ὁ Proal εἰς τὸ βιβλίον του «Le crime

et le suicide passionnels (σελ. 672). «Οἱ κακοὶ νόμοι δημιουργοῦσι τὰ κακὰ ἔθιμα καὶ ταῦτα ἄγουσιν εἰς τὰς αυτοκτονίας καὶ τὰ ἐγκλήματα καὶ οὐχὶ ὁ πολιτισμὸς».

[Διάλεξις γενομένη τὴν 30 Μαρτίου ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων].

Φαμπουργιάρη

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1922

ΤΟΥ κ. ΦΕΙΔΙΑ ΣΥΛΛΙΜΝΙΩΤΗ

Ἡ καμπάνες τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, χαρμόσυνα χτυποῦσαν κ' ἐκαλοῦσαν τοὺς μέχρι τοῦ 19 ἄνωτους Σμυρνηοὺς νὰ γιορτάσουν τὴν ἐπέτειο τῆς νεκραναστάσεως τοῦ ἔθνους, ἐλεύθεροι καὶ ὄχι ὀργιάδες, σκλάβοι.

ΦΕΙΔΙΑΣ ΣΥΛΛΙΜΝΙΩΤΗΣ

Ὁταν ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία, ἔσπερνε στὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμὸ τῆς Λευθερίας τὸν σπόρο, δταν τὰ θύρια τοῦ Ρήγα, σφουρηλατοῦσαν «γὰ μᾶς ὥσως ἐλεύθερη ζωὴ» χαλύβδινα κορμιά, ἔτοιμα νὰ σπᾶσουν τῆς ἀλυσίδες τῆς τυραννείας τοῦ βαρβάρου κατακτητή, ποῦ δὲν ἄφισε οἰκογένεια ποῦ νὰ μὴ ντυθῇ στὰ μαῖτρα, δταν στὴν προτεύουσα τῆς Βλαχίας, ἔφτιαναν ἐθνικὴ σκηπὴ, γὰ νὰ ἐμπνεύσουν στοὺς ἀκροατὰς τὸν ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ κίνημα ποῦ εἰτοίμαζαν κρυφὰ καὶ τὴν αὐταπάρνησι καὶ τὸ μῖσος στοὺς τυράννους, οἱ ἴδιοι ἠθοποιοὶ ποῦ ἔκαναν ἀργότερα τὸν ἱερὸ Λόγο, κ' ἔπεσαν στοῦ Λαγατσανίου τὴν κοιλάδα, τότε, ἀγίης Σμυρνηῆς παρθένες, ἀγνότερες καὶ ἀπ' τὰ ἀγριολοῦλοῦδα τοῦ κἄμπου, κεντοῦσαν καὶ ἔστειλαν στὴν ἱερὰ μονὴ τῆς Ἀγίας Λαύρας, τὸ Λάβαρο, ποῦ ὁ Γερμανὸς εὐλόγησε, σὰν σήμερα, τὸ λάβαρο αὐτό, ποῦ μᾶς ἔφερε τὴν ποθητὴ Ἀνάστασι τοῦ Γένους.

Ἐνας ἄλλος Σμυρνηὸς ἀγωνιστῆς, ὁ Ἰωσήφ Μάγνης, αὐτὸς ποῦ θεμελίωσε τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἡ εἰκόνα του εἶναι στὸ Ἐθνολογικὸ Μουσεῖο, μαζί με τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 21, ἄφινε τὸ Μεγάλο Δάσκαλο τοῦ Γένους, τὸ Νεόφυτο Βάμβα, κ' ἐπολεμοῦσε ἀργότερα ἀπ' ἔξω ἀπ' τὰ τεῖχη τῆς Τριπολιτσᾶς, μαζί με τοὺς προάππους μας τοὺς ἀθανάτους.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ ὅλες τῆς γωνίης τῆς γῆς, εἶχαν προσφέρει, ὅτι μπορούσαν γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι.

Καὶ γι' αὐτό, ὅλοι μας ἀγκαλιασμένοι πηγαίναμε ν' ἀκούσομε με πατριωτικὴ ἀνατριχίλα τὰ μελωμένα λόγια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, στὸ ἀλησμόνητο τροπάριο ποῦ με τὸ «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἀρχίζει.

Ἡ «Ἀλήμνος» με τὰ κανόνια τῆς, ἐχαιροῦσε τὴ μεγάλη ἡμέρα Ὁ Ἐρμῶν κὸς κόλπος ἐγαλλήνευε. Τὰ λουλούδι με τὰ μῦρα τοὺς πλημμύριζαν τὴν πλάσι. Ὁ Ἥλιος ἔσφιγγε τῆς ποῖδ χουσεῖ, ἀναλαμπές του. Ἡ Σμυρνη, ἔπλε: στὰ ἐθνικά μας χρώματα καὶ ὅλοι οἱ ἔξνοι μᾶς ἐξήλευαν γιὰτὶ εἶχαμε προγόνους, ποῦ προτιμοῦσαν νᾶχουν γι' σκέτα μα τὸν οὐρανὸ κ' ἐλίτδα τὸ νιοῦφέμ, γιὰτὶ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ποῖτὲ δὲν ἀνέχθηγε σκλαβιά καὶ τὴν ἐλευθερία τῆς τὴν ἔχει ἀγορευμένα με κρουνοὺς ἀπὸ αἵματα ἠρώων καὶ μαρτύρων.

Τρίπολις

Γεώργιος Γουτόπουλος

ΤΑΜΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Ο ΠΙΝΑΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΜΙΑΚΟΝ ΚΛΑΔΟΝ

Καθὰ προαναγγείλαμεν συνεληρώθησαν ἅπαντα τὰ κενὰ εἰς τὸν ταμ. κλάδον διὰ προαγωγῶν. Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰς προαγωγὰς καὶ τὰς γενομένας μεταβολὰς πρὸς χάριν τῶν συνδρομητῶν μας οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Κατ' ἐκλογὴν.

Εἰς Ταμίας β' τάξεως τοὺς κάτωθι ταμιακοὺς λογιστὰς ἢ διαχειριστὰς α' τάξεως.

1) **Ἀνδρέαν Κοινδύλην** διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς εἰς Ταμίαν β' τάξεως παρὰ τῆ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2) **Γεώργιον Γουτόπουλον** ταμιακὸν λογιστὴν α' τάξεως τῆς Γ.Δ.Δ.Α. εἰς Ταμίαν β' τάξεως παρὰ τῆ αὐτῆ Γ.Δ.Α. Λογιστικοῦ.

3) **Ἀθανάσιον Μπιτσᾶκον** λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Πατρῶν εἰς Ταμίαν Ζακύνθου ἐνθα ἦδη ὑληρετεῖ.

4) **Κίρκον Ἀποστολίδην** διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Ταμείου Πληρωμῶν Θεσ/νίκης εἰς Ταμίαν Νέστου ἀντὶ τοῦ **Ἡλία Κραββαρίτου** τοποθετομένου ὡς προϊσταμένου τοῦ Ταμείου Σερρών.

5) **Μιχαὴλ Μαγκανάρην**, ταμιακὸν λογιστὴν α' τά-

ξεως τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ εἰς Ταμίαν Κοζάνης ἔνθα ἤδη ὑπηρετεῖ ἀντὶ τοῦ **Νικολάου Μετάκου** εἰς Ταμίαν Τριφυλίας ἀντὶ τοῦ **Παναγιώτου Πλάτου** εἰς ταμίαν β' τάξεως παρὰ τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ.

6) **Κωνσταντῖνον Γεώργαν**, λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Ἡρακλείου εἰς Ταμίαν Σάμου ἔνθα ἤδη ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Νικολάου Παπαδημητροπούλου** εἰς Ταμίαν Μεσολογίου ἔνθα ἤδη ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Σπυρίδωνος Παπαγιαννοπούλου** εἰς Ταμίαν Κεφαλληνίας ἀντὶ **Δημ. Κουλιούμπα** εἰς Ταμίαν Μεσσήνης.

7) **Δημήτριον Κατσαλύραν** λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Πειραιῶς εἰς ταμίαν β' τάξεως παρὰ τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ.

8) **Σπυρίδωνα Ἀναζηρόπουλον** λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Γ' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς εἰς Ταμίαν Ἄρτης ἔνθα ἤδη ὑπηρετεῖ.

9) **Ἡλίαν Μακρῆν**, λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Τρικκάλων εἰς Ταμίαν Γρεβενῶν ἀντὶ **Γεωργίου Καρκαντζοῦ** εἰς Ταμίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Πατρῶν.

10) **Ἰωάννην Δροσουλάκην** λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Κορινθίας εἰς Ταμίαν Ρεθύμνης ἔνθα ἤδη ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Πέτρου Δημητριάδου** εἰς Ταμίαν Φλωρίνης ἔνθα ὑπηρετεῖ.

11) **Γεώργιον Κοκκινάκην** λογιστὴν α' τάξεως τῆς Κ.Α.Σ.Χ. εἰς Ταμίαν Χαλκιδικῆς ἔνθα ὑπηρετεῖ.

Κατ' ἀρχαιότητα.

Β') Εἰς ταμιακοὺς λογιστὰς ἢ διαχειριστὰς α' τάξεως τοὺς κάτωθι Ταμίας γ' τάξεως ἢ ὁμοιοβάθμους αὐτοὺς ταμιακοὺς λογιστὰς ἢ διαχειριστὰς β' τάξεως.

1) **Κυριάκον Καβαδέλλαν** διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Ταμείου Φθιώτιδος εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

2) **Βασίλειον Ἀνδρέοπουλον** Ταμίαν Καρυστίας εἰς λογιστὴν α' τάξ. Ταμείου Τρικκάλων

3) **Ἀντώνιον Βασιλειάδην** διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Ταμείου Καβάλλας εἰς διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Ταμείου Πληρωμῶν Θεσσαλονίκης.

4) **Ἡρακλῆν Κάκκαρην** ταμίαν Κατερίνης εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Β' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Γ' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς ἀντὶ **Ἐμμ. Μπέζα** εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Α' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς.

5) **Δημήτριον Καλδῖρην**, διαχειριστὴν β' τάξεως Κ.Α.Σ. Χάρτου εἰς λογιστὴν α' τάξεως τῆς αὐτῆς Ἀποθήκης.

6) **Νικόλαον Κούτραν**, ταμίαν Καλαβρύτων εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Ἡρακλείου.

7) **Δημήτριον Ντούζαν**, ταμίαν Μεγαλοπόλεως εἰς διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Γ' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Πατρῶν ἀντὶ **Σωτηρίου Βουδούρη** εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου ἔνθα ὑπηρετεῖ.

8) **Γεώργιον Παπαγιαννοπουλον** ταμίαν Κυνουρίας εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ ταμείου Κορινθίας.

9) **Κωνσταντῖνον Παπαϊωάννου** ταμίαν Τυρνάβου εἰς Ταμίαν Ν. 2609 Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Κερκύρας.

10) **Σπυρίδωνα Πετανίτην** διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ ταμείου Πειραιῶς εἰς Διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς.

11) **Σεραφεῖμ Σεραφειμίδην** ταμίαν Σιατίστης εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Θεολόγικης ἔνθα ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Δημητρίου Χάλδα** εἰς ταμιακὸν λογιστὴν α' τάξεως παρὰ τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ.

12) **Ἀριστείδην Ψειρόπουλον** ταμίαν Εὐρυτανίας εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Σύρου.

13) **Νικόλαον Μάην** ταμίαν Καλαμπάκας εἰς διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Α' Ταμείου Πληρ. Ἀττικῆς.

14) **Σωτήριον Μπουρλιούφαν** Ταμίαν Ἄνδρου εἰς Διαχειριστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Πειραιῶς ἀντὶ **Δημητρίου Μουρελάτου** μετατιθεμένου εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

15) **Χαρίλαον Σύφαν** Ταμίαν Κύμης εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Κεκύρας ἀντὶ **Κωνστ. Πέμμα** εἰς Λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Λαρίσης ἀντὶ **Νικολάου Ἀργιολίδου** εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Ταμείου Χαλκίδος ἀντὶ **Διογένους Μαυρομμάτη** εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Β' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Β' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς.

16) **Σπυρίδωνα Φλαμπουριάδην** διαχειριστὴν β' τάξεως τῆς Κ.Α.Σ.Χ. εἰς λογιστὴν α' τάξεως τοῦ Α' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Γ' Ταμείου Πληρ. Ἀττικῆς.

Γ'). Εἰς ταμίας γ' τάξεως ἢ ὁμοιοβάθμους αὐτοὺς ταμιακοὺς λογιστὰς ἢ διαχειριστὰς β' τάξεως τοὺς κάτωθι ταμιακοὺς γραμματεῖς α' τάξεως κεκτημένους τὰ νόμιμα προσόντα.

α'. Κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν

1) **Ἀναστάσιον Δόην** τοῦ Γ' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς εἰς Ταμίαν Νάξου.

2) **Κωνστ. Μαραβέαν** τοῦ Ταμείου Πειραιῶς εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Καρδίτσας.

3) **Ἰωάννην Πιντέρην** τοῦ Ταμείου Κορινθίας εἰς Ταμίαν Καλαβρύτων.

4) **Δημήτριον Σουβαλιτῆν** τοῦ Ταμείου Χανίων εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Χίου.

5) **Γεώργιον Τσακνήν** τοῦ Ταμείου Αἰγιαλείας εἰς Διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Κομοτινῆς.

6) **Θεόδωρον Μοιρόπουλον** τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς εἰς Διαχειριστὴν Β' τάξεως τοῦ Στ' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Ἐνοσίων Ἀττικῆς.

β'. Κατ' ἀρχαιότητα

1) **Δημήτριον Παπαδόπουλον** τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Δημοσίας ὑπηρεσίας εἰς Διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Χαλκίδος.

2) **Νικόλαον Δήμητσαν** τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Θεσσαλονίκης εἰς Ταμίαν Σιατίστης ἔνθα ὑπηρετεῖ.

3) **Γεώργιον Κιορμουτζόγλου** τοῦ Ταμείου Ξάνθης

εἰς Διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

4) **Μιχαῆλ Γεωργιάδην** τοῦ Ταμείου Βόλου εἰς Ταμίαν Γουμέντσης ἔνθα ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Ἀποστόλου Κωστοπούλου** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Τυρνάβου.

5) **Κων)τῖνον Τριανταφύλλην** τοῦ Ταμείου Γόρτυνος εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τῆς Κ.Α.Σ. Χάρτου.

6) **Δημήτριον Σιώρην** τοῦ Ταμείου Καλαμῶν εἰς Ταμίαν Κυνουρίας.

7) **Τζάννον Σοφιανόν** τοῦ Ταμείου Μυτιλήνης εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Ε' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Ἐνοσίων Ἀττικῆς ἔνθα ὑπηρετεῖ.

8) **Βασίλειον Σωκρατείδην** τοῦ Ταμείου Λοκρίδος εἰς Ταμίαν Βάλτου.

9) **Ἡλίαν Τζανῆν** τοῦ Ταμείου Ναυπλίας εἰς Ταμίαν Μεγαλοπόλεως.

10) **Θεόδωρον Τίγκαν** τοῦ Ταμείου Λεβαδείας εἰς Ταμίαν Ἄνδρου.

11) **Ἀναστάσιον Τσοῦλκον** τοῦ Ταμείου Λαρίσης εἰς Ταμίαν Σουφλίου.

12) **Νικόλαον Χασάναγαν** τοῦ Ταμείου Κορινθίας εἰς Ταμίαν Σπετσῶν, ἀντὶ **Ζαχαρίου Δημάκη** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Τροιζηνίας ἀντὶ **Ἰωάννου Στασινοπούλου** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Μεσσαρᾶς ἀντὶ **Θεοδώρου Ζέρβα** μετατιθεμένου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Γ' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Δ' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς.

13) **Δημήτριον Χατζηπασιάν** τοῦ Ταμείου Σερρών εἰς Ταμίαν Διδυμοτείχου ἔνθα ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Ἀντωνίου Γοζαδίνου** μετατιθεμένου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Τρικκάλων.

14) **Γεώργιον Σταυρόπουλον** τοῦ Ταμείου Ἐνοσίων Ἀττικῆς εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς ἀντὶ **Γεωργίου Ροῦμπα** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Θήρας.

15) **Κοσμᾶν Γκίνην** τοῦ Δ' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Χαλκίδος ἀντὶ **Παναγιώτου Σμυρναίωτου** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Κύμης.

16) **Σπυρίδωνα Ζερβόν** τοῦ Ταμείου Πατρῶν εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Ἰωαννίνων.

17) **Εὔδοτριον Στρατηγάκην** τοῦ Ταμείου Μαντινείας εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Πειραιῶς.

18) **Φωκίωνα Πανατῆν** τῆς Κ.Α.Σ. Χάρτου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Γ' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τῆς αὐτῆς Ἀποθήκης.

19) **Κωνσταντῖνον Ἀγγελανόπουλον** τοῦ Ταμείου Λεβαδείας εἰς Ταμίαν Εὐρυτανίας.

20) **Μιχαῆλ Σούρλαν** τοῦ Ταμείου Καστορίας εἰς Ταμίαν Ἀντανάσσου ἀντὶ **Γεωργίου Γοβατζιδάκη** εἰς Διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Ἡρακλείου.

21) **Σταῦρον Ἀδαμαντίδην** τοῦ Β' Πληρωμῶν Θεσσαλονίκης εἰς Ταμίαν Ἀνασελίτσης ἔνθα ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Κωνσταντῖνον Πετροπούλου** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Κατερίνης.

22) **Παναγιώτην Παναγόπουλον** τοῦ ταμείου Μαντινείας εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

23) **Παναγιώτην Δρίβαν** τοῦ Γ' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς εἰς Λογιστὴν β' τάξεως τοῦ Γ' Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς.

24) **Ἀλέξανδρον Τσιμέκαν** τοῦ Ταμείου Παρνασσίδος εἰς ταμίαν Σητείας ἀντὶ **Ἀνδρέα Ρούσσα** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Πλωμαρίου ἀντὶ **Ἀθανασίου Παπαϊωάννου** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Καλαμπάκας.

25) **Σπυρίδωνα Μπούσμπουραν** τοῦ ταμείου Κερκύρας εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Τρικκάλων ἀντὶ **Ἀθανασίου Γεωργίου** μετατιθεμένου εἰς ταμίαν Ἀγνιάς ἀντὶ **Ἀλεξάνδρου Τζαβάρα** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Ξηροχωρίου ἀντὶ **Ἐμμανουὴλ Μανωλῆ** μετατιθεμένου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Καρδίτσας ἀντὶ **Δημοσθένους Μάντζαρη** εἰς Ταμίαν Καρυστίας.

26) **Πέτρον Παπακαλὸν** τοῦ ταμείου Κοζάνης εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Δράμας ἀντὶ **Πέτρου Κωνσταντινίδη** μετατιθεμένου εἰς Ταμίαν Ζίχνης ἀντὶ **Ἰωάννου Σάνδρου** μετατιθεμένου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Σερρών.

27) **Ἀθανάσιον Πορτινόν** τοῦ Ταμείου Δράμας εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

28) **Βασίλειον Παπαδόπουλον** τοῦ Ταμείου Μεσσήνης εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Μυτιλήνης.

29) **Παναγιώτην Βενιέρην** τοῦ Ταμείου Ἡλείας εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου ἔνθα ὑπηρετεῖ.

30) **Εὐδύμιον Μιχαλόπουλον** τοῦ Ταμείου Κορινθίας εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου ἔνθα ὑπηρετεῖ ἀντὶ **Ἀλεξάνδρου Τσαπάρα** μετατιθεμένου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

31) **Γεώργιον Τζώραν** τοῦ Ταμείου Πρεβέζης εἰς Διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Λαρίσης.

32) **Δημήτριον Ραυτόπουλον** τοῦ Ταμείου Χαλκίδος εἰς Ταμίαν Ἀλμυροῦ ἀντὶ **Γεωργίου Κουλεϊμάνη** μετατιθεμένου εἰς Διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Κερκύρας.

33) **Παναγιώτην Βακαλόπουλον** τοῦ Ταμείου Γυθείου εἰς διαχειριστὴν β' τάξεως τοῦ Α' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Καβάλλας.

Δ'). Εἰς ταμιακοὺς γραμματεῖς α' τάξεως τοὺς κάτωθι ταμ. γραμματεῖς β' τάξεως ὡς κεκτημένους τὰ νόμιμα προσόντα.

1) **Δημ. Κοτζαμάνην** τοῦ Ταμείου Λαρίσης εἰς γραμματεῖα α' τάξεως τοῦ αὐτοῦ Ταμείου.

2) **Χαρ. Δακαφώσην** τῆς Γεν. Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Δημοσίας Ὑπηρεσίας εἰς γραμματεῖα α' τάξεως τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Σφραγιστοῦ Χάρτου.

3) **Παναγιώτην Τζαναπόπουλον** τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Θεσσαλονίκης εἰς γραμματεῖα α' τάξεως τοῦ αὐτοῦ ταμείου.

- 4) **Γεώργιον Δεσπότην** τού Ταμείου Ἰωαννίνων εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Κερκύρας.
- 5) **Μιλτιάδην Τσαμπλάκον** τού Ταμείου Χίου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Μυτιλήνης.
- 6) **Ριχ. Ποταμιάνον** τού Ταμείου Κεφαλληνίας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Πατρῶν.
- 7) **Ἐρρίκον Μερκάτην** τού Ταμείου Ζακύνθου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Ἡλείας.
- 8) **Γεώργιον Σαγοῦν** τού Ταμείου Ἡλείας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Ἐνσήμων Ἀττικῆς.
- 9) **Γεώργιον Καραβανάκην** τού Ταμείου Σφακιῶν εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Χανίων.
- 10) **Κωνστ. Τζαννόπουλον** τού Δ'. Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Γ'. ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς.
- 11) **Εὐστάθιον Τοῦτσιαν** τού Ταμείου Λεβαδείας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Καστορίας.
- 12) **Παναγιώτην Μακατσιώρην** τού Ταμείου Φιλιππῶν εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Ἐλασσῶνος, ἀντι **Στεφ. Ζουβέλου** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Μεσολογγίου ἀντὶ **Ἀνδρ. Λίτικε** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Εἰσπράξεων Ἀττικῆς ἔνθα ἤδη ὑπηρετεῖ.
- 13) **Γεώργιον Παπαδημητρίου** τού Ταμείου Ἰωαννίνων εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Πρεβέζης.
- 14) **Ἰωάννην Ἀγαγνώστου** τού Ταμείου Βόλου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου.
- 15) **Μιχαὴλ Βραχάτην** τού Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Πειραιῶς.
- 16) **Νικόλαον Κουμεντάκην** τού Ταμείου Ἀντανάσσου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Χανίων.
- 17) **Νικόλαον Μπαμιεδάκην** τού Ταμείου Ἡρακλείου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου.
- 18) **Ἀνδρέαν Οἰκονόμου** τού Ταμείου Ξηροχωρίου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Βόλου.
- 19) **Γεώργιον Βούτουαν** τού Ταμείου Κυουρίας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Πειραιῶς.
- 20) **Ἀλέξανδρον Ἀγαγνώστου** τού Ταμείου Ἀργους εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Κορινθίας.
- 21) **Παν. Πετρούλακον** τού Ταμείου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Γυθείου.
- 22) **Μιχαὴλ Ἀρτέμην** τού Ταμείου Κύμης εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Κορινθίας.
- 23) **Κωνσταν. Ζαφειρόπουλον** τού Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου ἀντὶ **Βασίλ. Δεπενοῦ** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Κερκύρας.
- 24) **Α. Μπάδραβον** τού Ταμείου Ἐλασσῶνος εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Λαρίσης.
- 25) **Εὐρ. Μπιλιράκην** τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Σφραγιστοῦ Χάρτου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Δ'. Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς.
- 26) **Γεώργιον Γιαννακοδημον** τού Ταμείου Λακεδαίμονος εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
- 27) **Κωνστ. Κατσιμπραν** τού Ταμείου Εἰσπράξεων Θεσσαλονίκης εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Β'. Ταμείου Πληρωμῶν Θεσσαλονίκης.
- 28) **Γεώργιον Μανιατάκον** τού Ταμείου Γυθείου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Μαντιν

- 29) **Ἡρακλῆν Ἀκριώτην** τού Ταμείου Χαλκίδος εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Θηβῶν ἀντὶ **Ἀναστ. Δαζαρίδου** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Καρδίτσας.
- 30) **Ἐμμ. Πεπόνην** τού Ταμείου Λασηθίου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Ἡρακλίου ἀντὶ **Ἰωάν. Ραγκούση** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Φθιώτιδος.
- 31) **Ἀνδρέαν Τσάλταν** τού Ταμείου Μεσσήνης εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου.
- 32) **Θωμᾶν Στεργίου** τού Ταμείου Ἐδέσσης εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Α'. Ταμείου Πληρωμῶν Θεσσαλονίκης.
- 33) **Ἀντώνιον Ρίκον** τού Ταμείου Κεφαλληνίας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Μεσολογγίου ἀντὶ **Δ. Δημάκη** μετατιθεμένου εἰς Δ'. Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀττικῆς ἀντὶ **Κωνστ. Ῥεμπότη** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Μεγαρίδος ἀντὶ **Κωνστ. Διαμαντοπούλου** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Μαντινείας.
- 34) **Δημήτριον Ῥαυτοπούλον** τού Ταμείου Σιδηροκάστρου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Κομοτινῆς, ἀντὶ **Χρήστου Ποιάρη** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Ναυπλίας.
- 35) **Νικόλαον Κωστόπουλον** τού Ταμείου Πατρῶν εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Αἰγιαλείας.
- 36) **Ε. Μαλακούδην** τού Ταμείου Χ λικιδικῆς εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Σερρών.
- 37) **Σπυρίδωνα Παπαδόπουλον** τού Ταμείου Μεσολογγίου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Λεβαδείας.
- 38) **Κωνστ. Γιαννόπουλον** τού Ταμείου Γόρτυνος εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Παρνασσίδος.
- 39) **Ἰωάννην Ἀναστασόπουλον** τού Ταμείου Πατρῶν εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου.
- 40) **Θεόδωρον Καλαμάταν** τού Ταμείου Κιλκισίου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Χαλκίδος.
- 41) **Ἀθανάσιον Τσιορόπουλον** τού Ταμείου Καλαμῶν εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Γόρτυνος.
- 42) **Σπυρίδωνα Παπασπύρου** τού Ταμείου Σουφλίου εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Σιδηροκάστρου.
- 43) **Δημήτριον Πετρόπουλον** τού Ταμείου Δράμας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου.
- 44) **Ἰωάννην Γιαννακόπουλον** τού Ταμείου Καλαβρύτων εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Λακεδαίμονος ἀντὶ **Ἀσημ. Πανούση** μετατιθεμένου εἰς Ταμεῖον Πατρῶν ἀντὶ **Σταύρου Τεμπέλη** μετατιθεμένου εἰς τὸ Ταμεῖον Κιλκισίου.
- 45) **Δημήτριον Δημητρακόπουλον** τού Ταμείου Κορινθίας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού αὐτοῦ Ταμείου.
- 46) **Χρήστον Καρδασόπουλον** τού Ταμείου Παρνασσίδος εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Λεβαδείας.
- 47) **Παναγιώτην Τσεραβίνην** τού Ταμείου Αἰγιαλείας εἰς γραμματέα α'. τάξεως τού Ταμείου Καλαβρύτων.

ΜΟΥΣΙΚΟΤΕΧΝΙΚΑ — ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΩΔΗ ΣΤΟ ΣΟΥΝΙΟ

Μουρμούρισε, μουρμούρισε γλυκά
τὸ θεῖο σκοπὸ σου

Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ

στοῦ βράχου τούτου τοῦ ἱεροῦ
τῆ μεγαλόπρεπη βάση
καὶ ξύπνησε μέσα μας
μυστικά,
ἀφροστεφάνωτο κῦμα,
τοὺς ὄνθυμους ποῦ τὸ ποίημα
ζητάει νὰ φτάσῃ.
Κῦμα, κῦμα τοῦ Αἰγαίου
φερμένο ἀπ' τὰ μάκρη
τοῦ γαλανοῦ
στοῦ Σουνίου τὴν ἄκρη,
στὴν ὠμορφιά του πηγαιῖο
καὶ στὸ φῶς τ' οὐρανοῦ!

Νανούρισε, νανούρισε ἀπαλὰ
μέσ' στὴ γαλήνη
τοῦ Ποσειδῶνα τῆ σκιά
σ' αὐτὴ τὴ νύχτα τῆ γλυκειά,
ὅπου φεγγολοῦ ἢ σελήνη.
Καὶ φέρε μας, κῦμα, στοὺς ἀφρούς σου
ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων
σ' αὐτὸν τὸν κόσμῳ τὸ ὄρη
ἀντιλαλοῦσα τὴν ἠχὴ
τῶν ξακουσμένων χρόνων.
Ἰστορήσέ μας τρυφερὰ
μέσ' στὴν καρδιά μας
μιάς περασμένης ἐποχῆς
τὸν πόνο ἢ τὴ χαρὰ,
ποῦ νοιώθουμε,
πὸς ἔφυγε μακριὰ μας.
Ἐδῶ, στ' ἀνάβαθρο τὸ πιὸ ψηλὸ
τῆς γῆς
γιὰ τὸν ἀνεβασμὸ τ' ἀνθρώπου
στὰ ἰδανικὰ τ' ἀγνότερα,
ἔδῶ, στὴν πύλη τὴν ὀλάνοιχτη
τῆς θεσπεσίας σιγῆς
μπροστὰ στ' ἀγνάντεμα τὸ ὀνιγλὸ
τοῦ φοβεροῦ πελάγου,
πές μας τῆς μουσικῆς σου τοὺς ἀγνοὺς
καὶ τοὺς παρθέτους τόνους,
γιὰ ν' ἀπαλύνουμε μ' αὐτούς,
ὦ κῦμα, τοὺς πολλοὺς
κι' ἀβάσταχτους μας πόνους.
Κῦμα, κῦμα τοῦ Αἰγαίου
φερμένο ἀπ' τὰ μάκρη
τοῦ γαλανοῦ
στοῦ Σουνίου τὴν ἄκρη,
στὴν ὠμορφιά τοῦ πηγαιῖο
καὶ στὸ φῶς τ' οὐρανοῦ!

Ἄσπρη τῆς ζωῆς ἐντέλειο
βράχε τοῦ κόσμου ξακουστέ,
ὦ Σούνιο,
τῆς Ἀττικῆς περιλαμπρὰ στολίδι,
εἶσαι τοῦ γαλανοῦ τὸ τρυφερὸ, παιδί
καὶ τῶν ἀφρῶν
εἶσαι ἀξέτιμητο παιγνίδι.
Κι' ἔτσι, σ' αὐτὴ τὴν ἄρορητη ἡδονή,
τοῦ Μπαῦρον σ' ἔψαλλε ἡ φωνή
τοῦ Μορεᾶς σ' ἔχει ἀνυμνήσει ἡ λύρα,
τί δοξασμένη, ὦ Σούνιο,
τί λαμπερή,
ποῦναι ἡ δική σου ἡ μοῖρα!
Εἶσαι τ' ἀνάβαθρο
τὸ πιὸ ψηλὸ τῆς γῆς
καὶ τὸ διαμάντι αὐτοῦ τοῦ τόπου,
εἶσαι τὸ πλάσμα τῆς αὐγῆς,
εἶσαι τὸ γήτεμα τ' ἀνθρώπου!

Μαριώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΘΥΜΑ

ΤΟΥ Κου ΝΤΙΝΟΥ ΦΩΤΑΚΗ

Τὸ πιάνο ἔπαιζε καὶ ἄργα τὸ βράδυ, ποῦ ἔπεφτα
στὸ κρεββάτι νὰ κοιμηθῶ. Καὶ δὲ μπορούσα νὰ σφα-
λίσω τὰ μάτια, γιατί οἱ μελωδικοὶ ἤχοι, εὕρισκα ποῦ εἶ-
χανε ἕνα κρυφὸ σκοπὸ.

ΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ

Τὸ δώμάτιό μου ἀπ' τὸ δικό
της χωρίζονταν ἀπὸ ἕνα διάδρομο
τοῦ ξενοδοχείου. Τὸ πρωτὶ, ὅποια
ὥρα ἄνοιγα τὴν πόρτα νὰ βγῶ,
πολλὲς φορές, δῆθεν κατὰ σύμ-
πτωση, ἄνοιγε κι' αὐτὴ τὴν πόρτα
τοῦ δωματίου της κι' ἕνα χαιρε-
τισμὸ ἀπλὸ ἀνταλλάσσαμε, σὰν
κλιοὶ γειτόνοι.
Προσπαθοῦσα νὰ ξεχωρίσω
ἀπ' τὴ σοβαρότητ' τοῦ προσώπου
της μιὰ λοξὴ ματιά, ἀπὸ κείνες
ποῦ λάμπουν καὶ θαμπώνουν, νὰ
πάρω μιὰ σταθερὴ ἐλπίδα, πὸς δὲ
θὰ εἶμαστε πολὺ καιρὸ ξένοι, μὰ δὲν ἐκέρδιζα, μέρες
στὴ σειρά, τίποτε. Ἔτσι μόνο στὰ κομμάτια τοῦ πιάνου,
τὰ πιὸ θλιβερά, εὕρισκα ἕναν ἔρωτα νὰ βαδίζει ἀπὸ μα-
κριὰ, πολὺ μακριὰ, σὰν ἕνα πλοῖο ποῦ πλέει στ' ἀνοι-
χτά, μὴ γνωρίζοντας ἀν' ἀπ' τὸ λιμάνι ἀπομακρύνεται ἢ
ὄχι.

Μιὰ ἀγωνία μεγάλωνε μέσα μου. Στὴ ἀρχὴ μοῦ φά-

νηκε ώραία και ζηλευτή. Κι' όσο περνούσαν οι μέρες μου φαινότανε πιο χαριτωμένη, ένας άγγελος, που μπορούσε να με υποτάξει στην εξουσία της ομορφιάς του.

Ένα βράδυ γύρισα στο ξενοδοχείο νωρίς και στο σαλόνι κάθισα και διάβαζα ένα μυθιστόρημα. Περιμένα να τη δω να περάσει. Το παραμικρό βήμα στο διάδρομο μ' έκανε ν' αναταράσσουμε, πώς εΐτανε αυτή. Αν ήξερε, πώς βρισκόμουνα στο σαλόνι, θ' άνοιγε την πόρτα της να βγει, γιατί εΐτανε η ευκαιρία αυτή κατάλληλη να συνεννοηθούμε, εστώ με τα βλέμματα, που όταν ένα κορίτσι θελήσει, μπορεί, να σε κάνει να διαβάσεις στις ματιές της πάνω σελίδες δλόκληρες ερωτικῶν επιστολῶν.

Σηκώθηκα, έκλεισα τὸ βιβλίο, εκάπνιζα με ταραχή. Ἀπέναντί μου καθότανε, σ' ένα λαστιχένιο καναπέ, ένας μεσόκοπος κύριος με μιὰ ντελικάτη κυρία. Εΐτανε επαρχιώτικο ἀντρόγυνο. Κάτι συνομιλούσανε μεταξύ τους, με σοβαρότη, και άκουσα να λένε περι αυτοκτονίας, οτι εΐναι άμάρτημα μεγάλο, να καταδικάζει κανείς σε θάνατο τὸν εαυτό του. Κάποια γνωστή τους, ίσως συγγενής τους, είχε άποπειραθει να ταξιδέψει στον άλλο κόσμο. Οι λόγοι μου ήσαν άγνωστοι. Δε μπορούσα όμως να ρωτήσω τὸς ξένους να με πληροφορήσουν. Έτσι η περιέργειά μου έμενε άνικανοποίητη.

Στο διάδρομο άκουσα περαστικά βήματα. Εΐτανε αυτή, που βιαστική περασε, μπήκε σ' ένα μικρό άπέναντι σαλονάκι, κοιτάχτηκε στον καθρέφτη, έσιαξε μερικες πεταγμένες τρίχες στους κροτάφους της απ' τα μαλλιά της.

— Νάτη! — εΐπε η κυρία και άνασηκώθηκε στον καναπέ ξαφνικά.

Ο κύριος έβαλε τα γιαλιά του, σαν δάσκαλος την κοιτάξε απ' τὸ κεφάλι ίσα με τα πόδια και τὸ στόμα του έχασκε.

— Για φαντάσου, γυναίκα, — τής εΐπε με φωνή κομμένη — μιὰ τόσο ομορφη κοπέλλα παρα λίγο να βρισκότανε στον τάφο!...

— Οι γιατροί είχανε τὸ βράδυ τής αυτοκτονίας άπειπισθει. Η καημένη!...

— Νά, που γλύτωσε. Και θα μετάνιωσε...

— Ποιὸς ξέρει... Φαίνεται ψυχραιμη, και λίγο εϋθυμη. Σα να μη γίνηκε τίποτε. Ένω άνατριχιάζω εγώ, που βάνω με τὸ νοῦ μου τὸν τραγικό αυτό θάνατο, με δη ητήριε... Να σου κείει τα σπλάχνα τὸ δηλητήριο, να σπαράξεις, να οδυρεσαι, και να βαδίζεις στον τάφο... Μα εΐνε φρίκη...

— Κι' όμως — εΐπε ο σύζυγος χτυπώντας τὸ χέρι του στο γόνατό του — δες τη την άθεόφοβη πὸς φτιάχεται στον καθρέφτη. Κι' εΐπειτα λένε δειλὸς εκείνους που αυτοκτονούνε.

Τα λόγια αυτά, επειδη εΐπωθήκανε με δυνατὸ τόνο φωνής, μου δώκανε τὸ θάρρος να μπῶ κι' εγὼ στη συζήτησή τους.

— Παρακαλῶ, κύριοι — εΐπα — πότε συνέβηκε η άπόπειρα για την οποία μιλείτε;

Ο κύριος με κοιτάξε περιεργα. Σα να μη ήθελε να δώσει άμέσως εξηγήσεις. Η κυρία όμως με κοιτάξε φιλικά και μου εΐπε.

— Δε μάθατε τίποτε σεΐς εδῶ;

— Μήπως συνέβηκε εδῶ η άπόπειρα;...

— Πρὸ τριῶν ημερῶν, καλέ, τὸ κορίτσι αυτό ήπιε

δηλητήριο κι' εΐπεσε στο κρεβάτι τρελλὸ απ' τὸς πόρους. Ὅλο τὸ ξενοδοχείο άνατατώθηκε κείνη την ώρα. Τρέξαμε και εφέραμε εν' αυτοκίνητο και τη μεταφέραμε στο νοσοκομείο. Οι γιατροί τής δώσανε βοήθεια και μᾶς εΐπανε πὸς αν λίγο άργούσαμε να την πάμε στο νοσοκομείο, δε θα γλύτωνε τὸ θάνατο.

Η κατάπληξη αυτή μου εΐτανε κεραυνός. Μιὰ τρικυμία μέσα μου σηκώθηκε. Τα μάτια μου πετούσανε σπύδες.

— Ὅστε... εΐπατε... προχθές, ὄλη αυτή η τραγική ιστορία γίνηκε άπέναντι απ' τὸ δωμάτιό μου;...

Ο κύριος κουνώντας τὸ κεφάλι.

— Και δε ξέρει, φίλε μου, — προσέθεσε — κανείς, γιατί κατέληξε σ' αυτή την άπόφαση.

— Μα πὸς, η ίδια δεν εΐπε ποιὸι εΐνε οι λόγοι τής αυτοκτονίας; Δεν άφισε γράμμα;

— Τίποτα...

— Δεν άφισε γράμμα πὸς τὸς συγγενείς της και μενε ένα μυστήριο στην άπόπειρα αυτή...

— Λέει, τὸς δεν έχει συγγενείς εδῶ.

— Μα εΐνε ξένη;

— Λέει πὸς εΐνε ξένη. Κι' άρνείται να ονομάσει άπο ποιὸ μέρος κατάγεται.

— Και ζει εδῶ μόνη της;

— Έντελῶς μόνη της.

— Δεν έχει κανένα, εστω, φιλικὸ πρόσωπο;...

— Ο ξενοδόχος, εΐπε στην αστυνομική αρχή, πὸς μόνη της ενοίκιασε τὸ δωμάτιο κι' οτι ποτέ, οὔτε αυτός, οὔτε οι υπάλληλοί του, εΐδανε πρόσωπο να μπαίνει στο δωμάτιό της.

— Αυτὰ εΐνε πράγματα άνεξήγητα.

Η κυρία γουρλώνοντας τα στρογγυλά μάτια της.

— Εΐνε μιὰ μυστηριώδης — εΐπε — ύπαρξις. Φαντασθετε να πέθαινε, κύριε, και να επικρατούσε σκότος στην ύπόθεση αυτή.

— Βεβαίως, θ' άνησυχούσε η αστυνομία, η κοινωνία, θα υπέθεταν, πὸς επρόκειτο ίσως περι μυστηριώδους εγκλήματος...

Απ' τὸ σαλονάκι έφυγε, πατώντας λαφριά σαν γάτα και στο δωμάτιό της περασε. Την προσέξα καλά. Με κοιτάξε λοξά. Ένα βλέμμα, που εδινε θάρρος στην ελπίδα μου.

Ο κύριος σηκώθηκε, έβγαλε τα γιαλιά του.

— Ὅφειλε — εΐπε — με αυτητη ὕφος — να δώσει εξηγήσεις στην αστυνομία. Να ομολογήσει τα καθέκαστα. Έχει υποχρέωση τὸ κορίτσι αυτό να ρίψει φῶς σε ὅ,τι γύρω απ' την αυτοκτονία της υπάρχει. Καθόλου άπίθανον να εΐνε άλλος ο αίτιος, κι' αυτή τὸ θῦμα τὸ ὁποιον έχει άνάγκη υποστηρίξεως, άφου τιμωρηθει ὁ ένοχος που την οδήγησε στο άπονεοημένο αυτό διάβημα.

— Φαντάζεσθε — διέκοψα — να υπάρχει ένοχος; Πολλές φορὸς και για λόγους άχρηματίας προτιμᾶ κανείς να ήσυχάσει.

— Ένα κορίτσι συνήθως αυτοκτονει για λόγους ερωτικούς.

Η κυρία γέλασε και γτύπησε παλαμάκια.

— Α! ναί, αυτό κι' εγὼ υποψιάζομαι, οτι κάποια ερωτική περιπέτεια υπάρχει...

Διαμαρτυρήθηκα γι' αυτή την άποψη.

— Αφου — εΐπα — κανένα πρόσωπο δεν την έπεσε-

ωτηκε, αυτό δηλοῖ, πὸς δεν υπήρχε ερωτικὸς δεσμός.

— Δεν έχετε δίκιο — μίλησε η κυρία. Ὁ εράστης, όταν εγκαταλείπει, εΐνε τόσο σκληρός, που χάνεται απ' τα μάτια τής ερωμένης του χωρίς να μπορεί να μάθει, σε ποιὸ σημείο βρίσκεται τής γῆς, η άτυχής ερωμένη.

Εΐπα ξηρά: «μυστήριο», κι' έφυγα με σκυμμένο τὸ κεφάλι, άνακατώνοντας νευρικά με τα δάχτυλά μου τα μαλλιά μου.

Άνοιξα δυνατὰ την πόρτα τὸς δωματίου μου. Και δε τη σφάλισα. Ξαπλώθηκα στον καναπέ κουρασμένος, τεντώνοντας τα πόδια. Η πόρτα τὸς δωματίου της εΐτανε μισόγυρη. Αυτό μουδωκε νέο θάρρος.

Πάλι οι μελαγχολικοί ήχοι τὸς πιάνου με τύλιγαν, τούτη τη φορά, με θλίψη βαρεία, άφου ὄλη η μελαγχολική της διάθεση στα κομμάτια τὸς πιάνου, τόσα βράδια, που ξάγρυπνος την άκουγα, δεν είχανε άλλο σκοπὸ άπο τὸν να οδηγηθει η ηρωίδα στο θάνατο με την αυτοκτονία. Τα λόγια τὸς αντρόγυνου στο σαλόνι, άρχιζαν να με βάζουν σε ύποψία, πὸς κάποιος άλλος, είχε διακαιώματα στην καρδιά της, τόσα πολλά, ὄστε να γίνει θυσία τὸς ερωτὸς της. Έγὼ εΐτσι ξένος ήμουνα και εΐμαι, εΐλεγα μέσα μου, για μιὰ κοπέλλα που ὄλους τὸς άντρες θα τὸς βλέπει φαντάσματα εχθρικά γύρω στη συννεφιασμένη ψυχή της. Όταν μιὰ γυναίκα αγαπάει για να σκοτωθει πὸς χάρη εκείνου που διάλλεξε στο δρόμο τής ζωής τη, κι' αν γνωρισθῆ μ' αυτόν και διακοποῦν αι σχέσεις της, όμως δεν εΐνε δυνατὸ να τὸν λησμονήσει ποτέ. Μπορει να σχετισθει με άλλους, μα εκείνου η σκιά, θα τριγυρνάει μπροστά της, η ομορφη σκιά τὸς παρελθόντος, που γίνηκε σταυρὸς για να σταυρωθει.

Πόσο θλιβερά, κείνη την ώρα, εΐπαιξε... Ἄν ζητούσα να μιλήσω μαζί της, μήπως θα μου προσέθετε τι; Να την αγαπήσω; Ὅ! θα εΐτανε πολὺ επικίνδυνο παιχίδι. Μιὰ γυναίκα, που σηκώνει την πλάκα τὸς τάφου της για να σκεπασθει μόνη, εΐνε σεβαστή και μαζί εΐτιφοβη.

Βγήκα στο διάδρομο. Έπαψε τὸ πιάνο. Την εΐδα ναρχεται τρεχάτη στην πόρτα.

Τη χαιρέτησα με ευγένεια κάνοντας μικρή υπόκλιση. Με κοιτάξε με περιεργεια. Σα να ξαφνιασθηκε με την άναίδειά μου αυτή. Έβαλε τὸ δάχτυλό της στο κουμπι τὸς κουδουνιου, που βρισκότανε στον τοίχο τὸς διαδρόμου. Κι' άμέσως έκανε να μπει στην κάμαρά της. Σκέφτηκα, πὸς δεν επρεπε ν' άφίσω να διαφύγει η κατάλληλη στιγμή.

— Συγγνώμη δεσποινίς, αν μου επιτρέπετε να σᾶς ενοχλήσω λίγες στιγμές...

— Τί ζητάτε; — με ρώτησε σοβαρά.

Μπερδέυτηκε η γλώσσά μου. Ὅμως κρατούσα μιὰ ψυχραιμία, χωρίς να μπορεί να νικηθει.

— Πρὸ λίγης ὄρας έμαθα κάτι εϋωφρενικά πράγματα, επειδη εϋεκολουνῶ, να νομιζω, πὸς ο κύριος άπειεύεται, θέλω να πληροφορηθῶ, αν εΐνε αλήθεια, οτι προχθές τὸ βράδυ άποφασίσατε να νοικιάσετε ένα δωμάτιο στο ξενοδοχείο τῶν νεκρῶν!...

Τινάχτηκε σύκορημη. Τα λόγια μου τής φάνηκαν άπότομα. Προχώρησε στην κάμαρά της, γυρίζοντας μου τις πλάτες. Πρὸς στιγμή τὸ μετάνιωσε και χαμογέλασε λιγάκι πικρά.

— Θέλετε να μάθετε την αλήθεια;

— Πολὺν θα σᾶς παρακαλέσω και ζητῶ συγγνώμη για

τὸ θάρρος, που με σπρώγνει σ' αυτή την περιεργεια τη μεγάλη.

— Υψωσε τὸ κεφάλι και με κοιτάξε χαμηλά.

— Ναί! Η πληροφορία εΐνε αληθινή...

— Ὅστε;... Σεΐς, μιὰ νέα...

— Παρακαλῶ. Αφίστε τις ερωτήσεις αυτές για τα αστυνομικά ὄργανα, που μούγουνε παραφορτωθει.

— Μα δεν εΐνε μικρή η άπόφασή σας. Μου παγώνει τὸ αίμα, η ιδέα, οτι ζητε εκ τύχης.

— Ερω που γράφετε διηγήματα, κύριε, και δικαιολογῶ την περιεργειά σας. Με βλέπετε σαν μιὰ αξιόλογη ηρωίδα τὸς νέου έργου σας, ίσως. Γι' αυτό θα μπορέσω μόνο με σᾶς κείει να πῶ γύρω απ' τη ζωή μου και θα σᾶς παρακαλέσω θερμὰ να μείνει μυστικὸ μεταξύ μας.

Έπέρασα στο δωμάτιό της και σφάλισε σιγὰ την πόρτα. Σιμὰ στο παράθυρο καθίσαμε. Ὅξω είχε ὁ ήλιος δύσει και πολλὰ σύννεφα, που περπατούσανε στον ουρανὸ ρίχναν σκιές πάνω στα τζάμια και στο πρόσωπό της διναν μιὰ θλιβερότερη ὄψη, μαρτυρική.

Πάνω απ' τὸ κρεβάτι της πήρε τὸ μάτι μου μιὰ φωτογραφία ενός νέου ὄρειου.

Γύρισε και κοιτάξε τη φωτογραφία. Και τα μάτια της δακρυσαν.

— Αυτὸς εκεί — μου εΐπε συντριμμένη — εΐνε η αίτια τής δυστυχίας μου. Γι' αυτόν εγκατέλειψα τὸ σπίτι μου στην επαρχία κ' ήρθα εδῶ. Εΐνε ὁ σύζυγός μου!

— Ὅστε εΐσθε παντρεμένη;...

— Ναί.

— Και δεν τα πηγαίνατε καλά.

— Ὅχι. Δεν συμβαίνει αυτό.

— Σᾶς έκανε άπιστία. Αφου μένετε τώρα μόνη.

— Οὔτε αυτό.

— Αλλά τί άλλο;...

— Ο σύζυγός μου, κύριε, πέθανε και ζῶ μόνη μου με μαθήματα τὸς πιάνου, που δίνω σε μερικά σπύτια. Εΐμαι ξένη. Και δεν τα καταφέρω να ζῶ μόνη. Έβαρέθηκα τη ζωή. Κι' άπλούστατα άπεφάσισα να θέσω τέραμα στον άγώνα αυτό τὸς βίου.

— Α! δεν κάνετε καλά. Εΐσαστε νέα...

— Να αποβλέψω σε νέο σύζυγο; Ὅχι! Τὸν αγαπῶ τρελλά. Και δε μπορῶ ν' άφοσιωθῶ σε κανένα άλλον...

Ο ήλιος τής εϋτυχίας μου εδυσσε μαζί του.

Σηκώθηκε με ταραχή και βηματίζε περα δῶθε. — Αυτό τὸ νιώθω καλά, κυρία μου, οτι τὸν αγαπάτε μέχρι τάφου. Εΐνε σπάνια, στη σημερινή εποχή μας, αυτά τα φαινόμενα τής αγάπης. Με κοιτάξε με άγνὸ ὕφος, εΐτσι μου φάνηκε λίγες στιγμές σαν παιδούλα.

— Δοιπόν, σεΐς που ξέρετε να ψυχολογεΐτε τις ηρωίδες σας, πές τε μου, πὸς θα κατορθώσω, μιὰ νέα γυναίκα εγὼ, να διέλθω τὸ μακρινὸ τὸς βίου μου διάστημα χωρίς αγάπη και σύζυγο;

Σκέφτηκα λίγο και καπνίζοντας ένα τσιγάρο και διώχνοντας τὸς καπνὸς πλάι απ' τὸ πρόσωπό της, τής εΐπα σοβαρά.

— Ο άνθρωπος εύκολα λησμονάει. Κλαίει και οδυρεται κανείς για τὸν θάνατο τὸς πατέρα του η τής μητέρας του η τής συζύγου του, μα όταν ο νεκρὸς ταφεΐ, ὄστερα σιγὰ-σιγὰ παύουν τα δάκρυα και μιὰ άνάμνηση μᾶς μένει μόνο, περνάνε μέρες πολλές, που δεν μᾶς επισκέφεται και δε μᾶς ενοχλεΐ. Θυμούσατε τὸν άντρα σας. Κάθε σας

στενοχώρια τὸν προσκαλεῖ στὸ πλάι σας. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι πολλὲς νύχτες, θὰ ξυπνήσατε καὶ θὰ εἶχατε τὴ σκιά του στὸ πλάι σας· καὶ θὰ βρέχαιτε τὰ ροῦχα τοῦ ὕπνου μὲ τὰ δάκρυά σας. Ὁ βίος ὅμως δὲν εἶνε ὅλο πίκρες. Ἔχει κανεὶς καὶ τὶς χιρὲς του. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ προεξοφλεῖτε τὸ μέλλον σας ἀπὸ τώρα. Γιατὶ τάχα νὰ λέτε πὼς μόνο αὐτὸς γιὰ σᾶς ὑπάρχει. Εἶνε τόσοι νέοι, πὺ μπορεῖτε νὰ σχετισθεῖτε, εἴταστε τόσον ὠραία, μορφωμένη, μὲ τὴ μουσικὴ σας, πὺ νὰ ἔχετε ἐλπίδες τῆς καλύτερας αὔριου.

Χιμογέλασε. Ἐνα χιμογέλο, σὰν ἀρρωστημένο φῶς, πὺ ἐνὼ πάει νὰ σβύσει, πάλι ἀνάβει.

— Ὅχι! Ὅχι! Τὸν ἀγαπῶ τρελλά. Εἶνε μιὰ ὑπερβολὴ αὐτὴ, ἔστω. Μὰ εἶνε ὅμως πραγματικότης.

Σηκώθηκα ἑτάνω. Κοίταξα τὸ ρολοῖ μου.

— Σᾶς παρακαλῶ, κύριε - μοῦ εἶπε - δὲ θελω νὰ γνωρίζετε κανεὶς γιὰ τὴ συνάντησή μας αὐτὴ τίποτε.

— Ὅχι! Μὴν ἀμφιβάλλετε στὴν ὑπόσχεσή μου. Θέλω νὰ εἶμεθα καλὸι φίλοι, ἀφοῦ εἶμεθα γειτόνοι.

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ.

Ἔκανα νὰ φύγω. Καὶ τῆς εἶπα ἀκόμη μερικὰ λόγια, ἀν καὶ πιστεῖνα, πὼς θὰ πῆγαιναν χαμένα.

— Μὴ λησμονεῖτε, πὼς ἡ ζωὴ ἔχει τὰ θέληγτρά της. Ὁ θάνατος εἶνε μιὰ ἀβεβαιότης. Πηγαίνει ἐκεῖ πὺ δὲν ἔχει ξαναπαίει. Μὴ γνωρίζοντας τίποτε γιὰ τὸ ἀγνωστο. Ἐνὼ ἡ ζωὴ ἀνῆκει σὲ μᾶς, μὲ ὅλα τὰ μεγαλεῖα τῆς φύσεως, πὺ ἂν δὲν τὴν ἔβλεπε κανεὶς καὶ τοῦ τὴν περιγράφανε, ὦ! θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴ δεῖ μὲ λαχτάρια.

Κούνησε τὸ κεφάλι της. Καὶ εἶπε.

— Κι' ὁ θάνατος εἶνε γλυκός. Ὅταν ἀπ' τῆς ζωῆς θέλει νὰ φύγει κανεὶς ἀηδιασμένος κι' ἀπογοητευμένος πιά. Ἐνας κουρασμένος κι' ἀγρυπνησμένος ἐπιθυμεῖ τὸν ὕπνο. Κι' ἐγὼ τὸν θάνατο.

Στέναξα μὲ τὰ λόγια της.

— Τὸ ξέρω—τῆς εἶπα—πὼς τὴν ποιημένη ψυχὴ σας εἶνε δύσκολο νὰ γιαιτρέψω ἕνας ξένος ἐξώ. Ὁ θάνατος σᾶς κρατεῖ ἀκόμη ἀπ' τὸ χέρι. Καὶ μαζί του μιλάτε. Καὶ δῶ μέσα, θαρρῶ, πὼς τὸν βλέπω νὰ τριγυρνᾷ καὶ τὶς νύχτες πλάι σας νὰ γονατίζει στὸ κρεβάτι καὶ νὰ σᾶς μιλάει. Συγγνώμην πὺ θέλησα νὰ σᾶς ἀνησυχίσω. Ἐνόμισα, ὅτι θὰ μποροῦσα, νὰ διακέρψω τὶς σχέσεις σας.

Εἶδι τὰ μάτια της νὰ μὲ κοιτοῦν ὀρθάνοιχα καὶ θαμπά, ἀτὸ δάκρυα πὺ ἀναβλύζον ἀπ' τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς ψυχῆς της, κάτι μάτια πὺ εἶχανε χίσει τὴν ὁμορφάδα καὶ τὴ γλυκύτητά τους· κι' ἕνα ρίγος μοῦ δίνανε σὲ ὅλο τὸ κορμί μου.

— Καληνύχτα—ψιθύρισα—σιγάνοιξα τὴν πόρτα, καὶ σφάλισα, καὶ τὴν ἀφισι σὰν ἀγαλμα ἀκίνητη, μὲ κείνα τὰ μάτια, πὺ, προστά μου, τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι, μὲ τὴν κάμαρά μου, τὰ ἔβλεπα νὰ φωσφορίζουν καὶ νὰ μὲ ἀνατριχιάζουν ἀπὸ φόβο.

* *

Τὸ πρῶτ' ἀκουσα στὸ διάδρομο φωνές, θόρυβο. Ἄνοιξα τὴν πόρτα. Εἶδα ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ ξενοδοχείου συγκεντρωμένο στὸ δωμάτιό της.

Τούτῃ τῇ φορᾷ τὸ δηλητήριον εἶτανε πὺ δυνατό κι' ἀποτελεσματικόν.

Κ. Α. ΦΩΤΑΚΗΣ

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΑ

Ἄθῆναι, Πρῶτῃ Ἀπριλίου 1928

Νέος μέγας Ἐθνικὸς Εὐεργέτης.

Ἡ χθεσινὴ εἶδησις τοῦ «Παντογνώστου» ἐξηκριβώθη σήμερον διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου.

Ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης ἀποθανὼν αἰφνιδίως περὶ τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς σήμερον ἐγκατέλειπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ Κράτος, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ τελευταία του, γνωστὴ ἄλλως τε, θέλησις. Νὰ στηθῇ δηλαδὴ ἐπὶ τῆς Πλατείας τῶν Ἀνακτόρων τὸ ἀγαλμα τῆς Δημοκρατίας!

Ἄδικαιολόγητος σπατάλη.

Πλήθος δημοσίων ὑπαλλήλων τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον συγκεντρωθὲν εἰς τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς ἀπεδοκίμασε ζωηρῶς καὶ διὰ τῶν λέξεων «Σπάταλε, δὲν μαζεύεις τὸ χέρι σου» τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεώργιον Καφαντάρην, διότι οὗτος ἐκ προθέσεως καταθέτει κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ τριπλασιασμοῦ τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὸ γεγονός τοῦτο προεκάλεσε τὰ σχόλια τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν, οἵτινες προτίθενται νὰ παραιτηθοῦν, μηδὲ τοῦ κ. Μεταξᾶ ἐξαιρουμένου, διὰ τὴν τοιαύτην ἔξω τῶν ὄριων καὶ τῆς λογικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Καφαντάρη, ἣτις ἂν ἐξικολουθήσῃ ἀσφαλῶς, τό γε νῦν ἔχον, θέλει καταβαραθρῶσει τὰ περίφημα οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους!

Ὁ Κύριος Παντό.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΙΔΕΑ.—Ἐβδομαδιαία ἑφημερὶς ἐφεδρικῆς πατριωτικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως, ἐκδιδομένη ἐν Τριπόλει.—Διευθυντῆς Θ. Α. Κουδούνης.—Ἐλάβομεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 48 φύλλον τοῦ Β'. Ἐτους τῆς 18 Μαρτίου ἔ. ἔ.

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΕΛΠΙΣ.—Ὅργανον τῶν ἀπανταχοῦ Κερκυραίων.—Διευθυντῆς Πίπης Δ. Μαρτίνης.—Ἐλάβομεν τὰ ὑπ' ἀριθ. 28 καὶ 29 φύλλα τῆς 17 καὶ 24 Μαρτίου ἔ. ἔ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὑμῖν διὲ ἅπασα ἢ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Παντογνώστου» ἀλληλογραφία δέον ν' ἀπευθύνεται εἰς Νέον Φάληρον (Ἀθηνῶν) ὅπου ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον λαμβάνονται αἱ ἐπιστολαὶ κλπ.

Ὡσαύτως τὰ χρηματικὰ ἐμβόσματα πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω διεύθυνσιν δέον ν' ἀποστέλλωνται, προτιμῶνται δὲ τὰ ταχυδρομικὰ λόγφ τῆς ταχύτερας εἰσπράξεώς των.

(Ἐκ τοῦ «Παντογνώστου»)